I. F. G. H.

Acc 6131

Lyktgubbar

Asige, Hl.

Lyse över en skatt — S. 4

Liungman
Acc: 15 fol.

Gastar

Sörmland.

En man hugger ner en tall i vilken finns "rådande". Efter det kommer han in i ett berg, där han får se sina döda förfäder. Dagen efter kör han ihjäl sig.

s. 1-4

Liungman

Gastar

27

Ingatorp, Sm.

"Malmltagutten", en orättfärdig lantmätare, hörs ropa: "Där ä dä rätt, men här ä dä orätt". Skrattar hest. Några nugdomar, som dansa i en lada, härma honom; sedan kan man aldrig dansa mer där.

s. 17-18

Liungman
Acc: 41 fol.

Gast

Åtvid, Ög.

En "skälgast" sätter sig på ett lass vid en korsväg. Skriker: "Här är rätt, här är rätt!" En eldkvast står ur munnen på gasten.

s. 1

Liungman

Gastar

Acc: 74

Våxtorp. Hall.

Pål Rasmusson blev en gast s. 5.
Husar Hämpel red kapp med honom s. 6-7.
Prosten Hasselstam tvingar P.R. att
bära upp vagnsaxeln s. 7-9.
Han manar ner P.R.: "ett tuppfjät framåt
vart år men två tillbaka vart skattår s. 9-10.

Liungman
Acc: 87

Gast

Häjom, Vg.

Gasten skrattar och gråter. Sätter sig på ett lass, körsvennen stiker kniven i något mjukt. Senare hittar man ett dött, märkvärdigt djur med drängens kniv i bröstet.

s. 24-25

Lingman

Gatar

Acc: 117

Onsala. Hall.

Gasten fick sitta kvar och kåsa piskan

s. 4

Gastar

Acc: 149 fol. Saml.

Två män, som varit dödsfiender i livstiden, slåss natt och dag i folkes åsyn på kyrkogården. Präster försöka förgäves bringa dem till ro.

s. 1

Liungman

Gastar

Acc: 164

Onsala. Hall.

Gasten lyser en bonde hem med sin lykta men blir lurad på betalningen. s. 7.

Bonden lurar sen gasten att visa sina skatter, binder dem och tar dem s. 7-8

Liungman

Gastar

Acc: 240 fol.

Väne hd, Vg.

En man ser tidigt en sommarmorgon en jättekvinna vitta giänsle över en grind med ett bolstervar, fyllt med något, över ryggen. — En sådan syn kallas "dagstö". Om trollen inte komma in före solens uppgång, bli de stående till solnedgången. — Mannen får god tur med kreaturen.

s. 1-2

Liungman

Gastar

Acc: 968 fol.

Dalhem, Sm.

Skälgastar eller "skälvrängere" bära på en lång stång, som ser ut som en kvast i ena ändan o. som ett eldbloss i andra.

En skälgast slår ihjäl en gris, som misshagar honom med sina skrik.

s.6-7

Liungman

Gastar

Acc: 368 fol.

Salhem, Som.

Vid Trollberget synas huvudlösa gubbar, som ibland öppna grinden för skjutsar och sätta sig på lasset och göra det tungt.

s. 13

Liungman

Gastar

Acc: 371

Ysby. Hall.

Nattsam är en myring, som far omkring och söker sin mördare och -dräper honom. s. 7.

Nattsammen har ett gnisslande, skrandande läte s. 7.

Han flyger aldrig lägre än en oxe bär oket; för att skydda sig, lägger man sig ned på marken. s. 7-8

"Rammeltakärr" i Rännestöv s. 8

Lungman
Acc

Gastar

371

Rännestöv. Hall.

Gast, som är ute, sedan hanen galit, blir stående på samma plats, tills nästa nacc. s. 16
En människa, som stöter på honom, blir gastkramad s. 16.

Liungman
Acc: 415

Gastar

Nösslinge. Hall.

Självspilling slår i väggarna. s. 2.
Annan Självspilling visar sig
ett halvår efter döden. s. 2-3.
Gastar hängde sig ofta på lasset
i Gällarpa hagar. s. 4.

Liungman

Gastar

Acc: 431 fol.

Nöttja, Sm.

Ren gast ofredar en person, som varit och köpt sonnister. Gasten påstår, att det är hans; han måste dock ge vika. s. 19-20

Två gastar släss med varandra. s. 20

Liungman
Acc: 438 fol.

Gastar

Algutsboda, Sm.

Ten soldat ser ljus på den gamla avrättningsplatsen Blåpanne och knackar på en stor dörr. Ingen öppnar. Han blir arg och skriker något; ljusen släckas och han ser att han bultat på en berghäll. Soldaten blir gastkramad, så att han knappt orkar gå hem.

s. 2

II

Gastar Hjärås

Liungman

~~Villands Vånga, St.~~

Acc: 451

Gast tar hjulet av vagnen för en präst tvingas att bära upp det

[Djävulen]

S. 12.

II Gast

Liungman

Acc: 453

Tjäruarp, Sk

Harens skrik - gastaskrik

[Djur.]

S. 22.

II Gast

Liungman
Acc: 457

Öjaby, Sm.

Barnapilt på Banaskog. Gör allehanda ofog, stjälper rädesskylar, dricker uröl etc. Tvingas att bara upp bjulaxeln på en vagn sona han tagit bjulet av.

8.1-4.

[Djävulen]

II Gast

Liungman
Acc: 475

Ysby, Hl.

Gast, kallad Pål Rasmus, tar vagnshjul men måste bära upp hjulaxeln, nedmanas av en präst i en källa.

[Djävalen] S. 15-17

Kappas med en ridande soldat- 18-20.

II Gastar

Ljungman

Acc: 4180

Karl Gustaf, vg.

Grubbe, som hämtat mald i en kvarn, får bära gast tills han kommer till odlad jord.

S. 14.

II

Gastar

Liungman

Karl-Gustaf-Källsjö, H, Vg

Acc: 481

Solakullsgasten och Groveriks-
gasten

S. 9

II Gastar

Liungman

Acc: 516

Smedjebacken, Dal.

Gasten jämrar sig och skriker i ett stenröse; ljudet förföljer vandrare, men kan ej komma över en bäck. S. 27.

II Gasten

Liungman
Acc: 521. Sjoafan (Sm)

Ett hästlass blir tyngre o. tyngre, så att hästarna ej orka draga det sid 2.

(Skjutsar)

Ljungman G-astar

Acc: 535.

Näss linge (H)

Skrämmer hästar o. för ovösen vid Björved

S. 55.

II Liungman Gastar

Acc: 535.

Karl Gustav. Vgd.

Mördad person upp träder som gast vid D vis. s. 93

Kungssäter

Mördad dräng är gast vid Spänge o. skrämmer skomakaren Ferm s. 126.

I. G-astar

Liungman
Acc: 535.

Karl Gustav. (Vyd)

G-ast kan "bindas" nyårsafton av gudfruktig person medelst ett brinnande ljus, som får "droppa" på graven.

s. 149.
" 150

Se Lucia, Jul, Nyår, Epifania!

II Liungman

Acc: 536

Gastar

Gast rycker lors hjulet på en bondes vagn men får själv tjänstgöra i stället s. 3

(Se Djärnlan!)

II Gastar

Liungman
Acc: 538

Nvera Sám (Vgd)

Slaktare rikar snubbla och är nära att fördärva sig. gasten skrattar högljutt. sid 4

Liungman
Acc 541
Acc:

Gastar

Vánga, (Vyd)

I Farligt att gå förbi stånen, där gast huserade
(= gastkramning)

sid. 1

I Gastar Hajom

Lungman
Acc 543
Acc:

~~Hjortthorp~~ (Vgd)
Hajoms sn.

I Gasten är ej trevlig att möta user
haisällskap. s. 5.

I Gasten benämnes Horss s. 21.

Liungman
Acc: 544

Gostar

Sämta. (Vyd)

Gestalter med hotfulla miner förskrämma en fiskare på sjön, så att han aldrig vågar fiska mer s. 1.

Gastar

Liungman
Acc: 554

Voxtorp (H)

Gasten plágar ryska hjulet av de
vágfarandes ikdon. En prást tvinga
gasten att själv tjänstgöra som 4:de hjul
s. 4.

Gasten gör lass tunga s. 7-8
✓ (Gastar, Djävulen)

Gastar

Liungman

Veddige (H.)

Acc: 559.

Tolv rövare ihjälslagna. Deras gastar höres vid vaderleksskifte s. 2

II Gustar

Liungman

Reuland. (Ø)

Acc: 561

1) Gör lasset mörjligt att drá vid Varpet (s. 31-32

2) Lyfter ur en säck havremjöl fr. vagnsskrovet för en bonde, v. slänger säcken i vägen. s. 32

Gastar

Liungman

Acc: 563

~~Almeboda~~ (D)
ÖRTEMARK

Hästar kunna ej rina sig ur fläcken
vid vägskäl s. 3.

II Gastarna

Liungman

Acc: 565.

~~Dörshult.~~ (Sk)
LUGGUDE HD

Gasten = en vit skepnad, hejdar hästarna utanför Allerums kyrka. Försvinner när körkarlen får syn på skepnaden s. 5.

Se Skjutsar!

II Gastar

Liungman
Acc: 566

Vittsjö (Sk)

1/ Körsvenn ser en "illrö" hand hålla i bakkarmen så att hästlasset blir för tungt för hästen att dra. [Se äv. Skjuts!] s. 11

2/ En "halmknippa" fallit av ett halmlass hindrar hästarna att gå vidare. s. 11-12

I G_astar

Liungman

Vittsjö. (Sk)

Acc: 566

"Skrömt" i skorstenen, när det ej vill brinna, när man ej får "drag." s. 47

Se T-alesätt!

I Gastar

Liungman DROTHEN (Öz)

Acc: 567

Blåmärken, ~~pi~~ utan medveten orsak äro orsakade av gastkramning. s. 3.

II Kalle Krok, förolyckad vid sprängning, följer en flicka o. skrättar hemskt. s. 6-8

Ordnar med sina redskap. där de äro instända s. 8.

Gastar

Liungman
568
Acc:

Färö, (Gtl)

I Sjögastar ger sig tillkänna s. vill i vigdjord. Vet man den drunknades namn upplyser "rået" om landningsstället s. 16 17.

II Drunknad kommer till en fyrmästare s. 17 18

II Underrättelse om en drunknad gm 1) syn av vagn ut. kusk med m. lykta. 2) gm droppande fr. taket hos en familj s 18-19

I Drunknad "spökar" tills man finner honom s. 19.

Se äv. Skjuts!

Gastar

Liungman
Acc: 569

Sanda (Gtl)

Bonden möter en käring, som han vägrar åka med. En katt blir då sittande på lasset o. går det tungt. Bonde sparkar till katten o. dör i kallbrand efteråt

s. 6

Gastar!

I Gastar

Liungman Dalstorp (Vg)

Acc: 571

I När en kvinna blev gastkramad: Uppgifter om bekräftelse härpå och bot samt skydd (Se närmare Kloka!) s. 2-3.

II Gasten höres "klubba" inni i en mila under pågående kolning. När ägaren av milan svärger skrattar gasten s. 7-8

I Gastad

Liungman
Acc: 574

Roslagsbro. (Upl)

Gasten hindrar en bonde att fortsätta färden, thins bonden tillat s. spottat gom betslat.

s. 1-2

(Lk. jutsar)

Gastar

Liungman

Vikers ~~vik~~, (Vstlm)

Acc: 577

Halvdrucken man härmar gastlåten
v. blir gastkramad. 1. 9.

II Gastar

Liungman
Acc: 586

Appelbo (Dalarna)

Selen föll av hästen vid Storholmsskog.
Selen var i sår, men nitarna sutto kvar och hålen
i remmarna hela s. l.

Skjuts

(Skjutsar)

II Gastar

Liungman

Norrbärke (Dalarna)

Acc: N 87

Gast plaskar, skriker o. vásnas i en á, som flyter gm en skog. En på gasten kastad sten återkastas. s. 1.

II Gastar

Malingsbo (Dalarna)

Liungman
Acc: 587

På väg hörer vid en bäck ett barn gråta sedan ett hemskt skrate. s. 8.

I Gustar

Liungman
Acc: 592

Hj vyggböle (Västerbotten)
HÅLE
SKELLETEÅTNAKTEN.

Döda, som begått nyn förbrytelse, som
ej kommit i dagen. s. 7

II Gastar

Liungman ~~Lule å~~ (Västerbotten)

Acc: 595 VÖNNAS

I vå makar, avlidna, gör ett lasstungt;
försvinner då körkarlen sett dem o. bett "Fader vår"

s. 6.

II Gastar

Liungman ~~Slevik~~ (Vg)

Acc: 605. Hemejö

"Mig ångrar," säger "Backa gast, som bedragit "Kronan" på jord under ett nödår."
Har en gång gett en riddare en örfil s. 3

V. F. F.

Gastar

Torsby, B.

Acc: 69 fol.

En Hönöfiskare vågade aldrig pusta på hemvägen, ty då hoppade gasten upp i hans korg. Gastarna irra omkring, tills deras rätta tid är ute. De ropa mot storm.

s. 2

V. F. F.

Gastar

Acc: 74

Harplinge, Hl.

Nattvandrare kunde få en tung börda på sig – det var någon, som ej kommit i kristen jord. Först när man kommit intill kyrkogårdsmuren, blev man kvitt bördan. s. 14

"Nattrammen" tog andan från folk; den flög ej högre än en oxe bar sket; kuppa på marken. s. 14

V. F. F.

Acc: 93

Gastan

Ärtemark, Dl.

Gasten – en stor, stygg fågel, som höll till i bergsskrevor. Kom han fram till huset, bådade det ofta död. En gast i skogen vid Tavorken i Stenaby sköts och stoppades upp.

s. 5

V. F. F.

Acc: 98

Gast

Soemmeby, B.

Kisstegubben skrattade mot väderskifte.
Han hade blivit kittlad till döds. s. 41

V. F. F.

Gastar

Acc: 99

Saarlebog, B.

Gasten var en ond ande, som kramade folk sjuka.

S. 57

Gjastskrik — rop som hörs, innan någon drunknar.

S. 57

V. F. F.

Gastar

Acc: 99

Lommelanda, B.

När gasten "hujar" borta i skogen, bådar det olycka.

s. 90

V. F. F.

Gastar

Acc: 113

S. Bohuslän

Man hörde gasten efter en pojke, som mördats.

s. 14-15

Några fiskare övernattade på en holme; de kastade sitt vatten över båtfästet, för att gastarna inte skulle lösa båten. De ropade "pessefåle". — "En kort å en lång, en stäckete å en svang drar lika." När de foro, hoppade en gast upp i båten.

s. 15-16

Gastar

V. F. F. 117 fol. Veinge. Hll

Nattravnen - låter som då man kör med en järnpinnakarv i en stensåker. s. 48.

I Gastar 1

Acc 144. Artemark Dal

Syn av gast vår olycka. s. 4-5

V. F. F.

Acc: 165

Gastar

Bro, B.

Sjögasten ropar i sjön; man hör ropet endast, när man går. s. 48

V. F. F.

Acc: 185

Gasten

V. Bötterna, Vg

Gasten håller till på ängar och hagar, där han tjuter o. värnas och kedjuren ofog. Han åker ofta med skjutsar.

s. 29

V. F. F.

Acc: 203

Gastar

Torsby, B.

En person, som drunknade, ropade på sin bästa vän. Denne vaknade av att hans namn ropades. Gasten skrek länge från Ryaskärsfjorden.

s. 22

V. F. F.

Gastar?

Acc: 206

Skredsvik, B.

I "Jacklebergskasten" på Bro gårds utmarker hörs skrik mot väderskifte. Ein flicka som skulle ha barn, lovade detta åt den onde. Just som barnet fötts, sprang han sin väg; han håller till i bäcken.

s. 100

Gastar

V. F. F.
Acc: 207

Fagered. Hall.

Gällarpagasten som två stora kolsäckar; körkarlen får en örfil, s. 155–157a

En länsman mördad vid Gällarp. s. 155, 157b.

Gasten visar sig som ett vitt spöke s. 157b.

Fageredsgasten s. 157a.

Bonde skrämmer gasten. s. 157a, 158

Gasten välter ett virkeslass s. 158–159

Gasten tänker åka, men blir hurad s. 159–161

Gastar

V. F. F. 268 fol Vemge, Hll.

Gastar - av danskarna levande begravna människor. De åka med på lass. s. 5.

V. F. F.

Acc: 284

Gasten

Lidhult, Sm.

Gasten i Transjön skrek "ho-o ho". s. 15

Nejsjögasten skrek; en man ropade åt honom: "Å skrik så i helvete". Gasten förföljde mannen ända hem och slog i dörren, så att stugan skakade. s. 15

V. F. F.

Acc: 284

Gasten

Lidhult, Sm.

Svansjögast kom fram till en gubbe, som satt och åt vid sjön. Gasten satte en speta i munnen och frågade: "Satte ja rätt?" S. 16

V. F. F.
Acc: 284

Gastar

S. Unnaryd, Sm.

Hur Nejsjögast uppkom och hur han slutade att skirka. s. 17

Nejsjögast troddes ha åkt med ett lass. s. 17-18

Hur Svanijögast tystades; en speta kom farande i luften och satte sig i fiskarens smörask; "satte ja rätt." s. 18

V. F. F.

Gastar

Acc: 284

S. Unnaryd, Sm.

En man råkade ut för Hökallagast vid en stätta i skogen; han gick hem och tog en eldglöd i handen för att bli fri från gasten. s. 19

Hökallagast ryckte brännvinsflaskan ur handen på en gubbe. s. 19

V. F. F. Gastar

Acc: 349

Onsala, Hl.

Gasten ropade en vandrare i namn och gav honom en örfil. – Gastarna ropade mot ovader.

s. 8

V. F. F.

Acc: 406

Gastar

Högdal, B.

Den, som drunknat, ropar så länge, som han skulle ha levat. s. 25

Där någon drunknat, har det ofta hörts sig och ropat. s. 39

V. F. F.

Gast?

Acc: 407

Högdal, B.

På en holme, där någon dödats, spökade det. En gång såg man spöket hämta vidjor i en båt, som man skulle ha att slå med. — I en ström på holmen vågade ingen bo; en man, som övernattade där, såg en blåklädd karl sitta och bryna en kniv.

s. 37

V. F. F.

Acc: 407

Gastar

Hogdal, B.

En skomakare blev ihjälslagen och stoppad i ett tjärn; det rapade sedan i sjön. s. 40

De som blivit i sjön, "gick efter"; man kunde tala vid dem. s. 40

V. F. F.

Acc: 407

Gast

Hogdal, B.

Gubben på Holmen grå var en förrädare
från början, som blivit levande flådd där;
man hade även tagit ut lungorna genom ryggen.
Han ställde obehag av olika slag för fiskarna.

s. 62 (39

V. F. F.

Acc: 414

Gastar

Bolstad, Dl.

Vid Gaskullen flögo stora och små gastar
omkring och förde oväsen. S. 4

V. F. U.

Acc: 439/pl.

Gastar

Kinna, Vg.

Vid Alekärr höll en gästbud; ett mord hade troligen begåtts där; några ragnar. s. 2

V. F. F.

Gastar

Acc: 447 fol.

S. Hestra, Sm.

Hästen blev ofta svettig vid kyrkor. Se genom hmvudlaget – en svart gubbe satt bakpå lasset. s. 27

Om man skulle köra lik, skulle man ha "gastafritt" seltyg. I sådant var insytt silver, klockmalm, 3 bitar vitlök o. dyvelsträck; snokskallar på pannremmen. s. 27

V. F. F. Gasten

Acc: 449 Fristad. (Vg.)

Laaset blir plötsligt tungt när man kör. Man skall titta i huvudlaget, så får man se vem som hängt sig på. — I vå ex.: 1/ En liten gubbe, blodig och sönderriven, utan näsa. Någon ihjälslagen, som jordats i skogen och ville komma i vigd jord. 2/ En stor svart fågel, troligen gasten. s-g.

V. F. F.

Gastar

Acc: 46/fol.

Redvägs hd, Vg.

Gasten vid Åsundens sjö liknade en människa med mycket långa ben. s. 7

"Smått, ~~smått~~ muteregn" – "Du kan la sega knölpåkaregn lika gärna"; fiskarna kommo med nöd hem. Gasten löste upp varenda knut i deras fisknät. s. 7-8

V. F. F.
Acc: 464B

Gastar

Valla, B.

En pojke gick ned sig på isen; senare blev en man överfallen av honom; det var en liten grå figur. Han försvann, när mannen drog kniv. s. 1

Gasten på Svarten; om man kastade vatten på fånglinan, kunde gasten inte lösa båten. "Upp och ro, din skithäst! I morron blir det summan-vind och skvalregn", ropade gasten på natten. s. 10

V. F. F.

Gastar

Tjörn, B.

Acc: 464B

Två gastar, den ena på Stora Länsman och den andra på Lilla Länsman, grälade om en halvannan-styver. En fiskare gav den ene ett sådant mynt och så blev det lugnt. s. 3

En fiskare fick upp ett människoben; det bildades skum på det. Mannen fick inte nattro för att han inte lade det i vigd jord. s. 9

Benet, som ville i vigd jord. s. 13

Dansande barn spöhade.

Orust och Tjörn, Bhl. VBLLA VFF464 B:4 f.

V. F. F.

Acc: 464B

Gastar

Harestad, B.

Gasten skuken så länge som den omkomne skulle ha levat. – Gasten vill narra folk utför branta berg. Hörs mot storm och hårt väder. s. 24

Den mördade kom och hängde sig på mördaren, som var på väg ner landet. Gasten slappte taget, när mannen vände hem igen. Gastskuk. s. 32–34

V. F. F.

Gastar

Valla B.

Acc: 464B

Kart i Karlungen brukade utmanas till slags-
mål av pojkarna, när de fått livet i sig. Kart
kommer susande i luften och hänger sig på dem.

s. 31.

V. F. F.

Gastar

Acc: 464 B

Tjörn, B.

Sju drunknade män, som omkommit efter ett båt-
gille, ropade mot vädersken.

s. 39

V. F. F.

Gastar

Stenkyrka, B.

Acc: 464B

Stenpiltarna - två bröder, som dogo under en träta. Varenda natt ville de ner till viken, där de omkommit. En präst läste dem i luften, så att de aldrig mer skulle sfreda vägfarande. Sedan dess kunde man se och höra dem fara genom luften.

s. 35-36

V. F. F.
Acc: 486

Gastar

Harplinge. Hall.

"Nattsammen"; aldrig närmare marken än en oxe bär oket. s. 22.

"Sjövrälingar"; strandvräkta; ville bäras till kyrkogård s. 24

V. F. F.

Acc: 489

Gastar

Marks hd, Vg.

En gast hoppade upp på vagnen vid en kyrka (se genom huvudlaget); vid konvoyen kunna gastar inte hänga sig fast. s. 2

V. F. F.

Gastar

Acc: 493

Breared. Hall.

Självspilling går gast; vill gärna vila i vigd jord; hämnas då man skämtar med honom s. 7–8.

Den frammanade vikingen; kämpar med den kloke, som framkallat honom. s. 12–14.

V. F. F.

Gastar

Acc: 494 fol.

Kinnarumma, Vg.

Gasten höll till vid Gastbultet (Källeberg); han höjade och skrek. – En man fick gasten på sitt hjorv; när han kom hem, var han alldeles genomsvett.

s. 4

V. F. F.

Gastar

Acc: 494 fol.

Länghem, Vg.

En man hämnade gasten och fick en örfil och något tungt satte sig på honom; efter en stund gapskrattade gasten på nytt och så blev det. latt igen. s. 7-8

En gast höll till i närheten av Lysjons utlopp; ej hämna honom; man fick en örfil, så att man inte hörde på flera månader. s. 8

V. F. F.

Gastar

Acc: 495

Veinge, Hl.

Pål Rasmus - grymheter begångna av honom. s. 23.
- 26.

Hans död. s. 26.

Spökar. Bor i en pil. s. 27.

Kappritt med husar. s. 28, 29.

Bär upp hjalet åt prosten Oskck. s. 29, 30.

Nedmanas. s. 30, 31

V. F. F.

Gastar

Acc: 526

Karlanda, Vl.

Gasten var en stor fågel med jättelika vingar och klor av pansar; han lät höra sig som förebud till bergjättens jakt på skogsråt.

s. 2

V. F. F. Gastar

Acc: 535 Klövedal, B.

Om man ankrade i vissa vikar, fick båten inte vara ifred. - Bra att kasta vatten över repknuten på båten. s. 3-4

Ej ta sten från gaströsen. s. 4

Gastrop mot samma väder som vid olycks-tillfället. s. 4

Gastar

V. F. F. 575

Harplinge, Hl

Gasten som höstäck. s. 1.
Den som blev gästkramad. s. 19.

V. F. F.

(Spöken) Gastar

Harplinge, H.

Acc: 575

"Nattrammen" var en osalig ande efter en självspilling. Han flög på natten men kunde inte flygga närmare jorden än oxen bär oket. Därför skulle man kasta sig på marken, annars tog han andan från en.

s. 50-57

V. F. F.

Gastar

Brandstorp, Vg.

Acc: 683

En man dränkte sin fästmö i Samungen, ett skogstjärn. Vid mänskifte och väderombyte syntes där djussken, ibland syntes en vitklädd kvinna, ett klagande läte hördes.

s. 2

Gastar

V. F. F. 612 fol Veinge, Hl.

Pål Rasmus. Gick igen. Bodde i ett pilbuskage ud vägen. Antastade alla förbifarande. s. 43.

Nu husar red i kapp med Pål Rasmus. s. 43.

Gasten: "Döder man ska löcka upp för döder man!" s. 44.

Pål Rasmus som 4: de hjulet. s. 44.45.

Gastar

V. F. F. 612 jos. Veinge, Hl.

Pål Rasmus nedmanad i jorden. s. 45, 46.
Gast i kåret i Månabökes hage
Gastapålen drogs upp - gasten kom upp. s. 53.
Gast ropade: "Har du pengar?" s. 53.
Förbipasserande kastade pinnar vid pålen. s. 54.

II Gast

Ske 637 Rönning B

syn av gasten sid 1-2

V. F. F.

Acc: 631

Gastar

Rönnäng, B.

Ett föremål kom gustande och flösande mot en båt. En man slog till "spöket" och blev genast svårt sjuk. s. 1-2

En fiskare blev befalld att ro ut att spöka till norra Wannholmen. Där blev ett stort slagsmål. "Här vatt (regnade)" sa' spöket, när det roddes tillbaka. På en angiven plats fick fiskaren upp en penningpåse. s. 2

V. F. F.

Gastar

Rönnäng B.

Acc: 631

En man kunde inte komma iland, förrän han skurit i vattnet med sin kniv. Sedan tog han vägen över åkrarna, ty där hade "Guds välsignelse växt".

s. 2-3

Båtarna började att slå uppefter land, som om det varit storm. En av åskådarna blev sjuk. s. 3

V. F. F.

Gastar

Klädesholmen

~~Rönnäng~~, B.

Acc: 652

En fiskare fick ro över spöket på Vanholmen till Stallen, där det blev slagsmål. "Ska jä gasse han mer?" etc. Fiskaren måste ro tillbaka gasten.

s. 2

På ett ställe tänkte man använda en vrakstumps till bränsle. Då kom något och slog ner lampan.

s. 2

V. F. F.

Gastar

KLÖGES HOLMEN

Acc: 652

~~Rönnäng~~, B.

Ett "sjötroll" kom och ville sänka båten; den hindrades från att sjunka genom att man skar runt den med kniv.

s. 5

V. F. F.

Gastar

Acc: 724

Orust ö. hd, B.

Innan havet invigts till kyrkogård, "gastades" det mycket. s. 38

Gasten kom hem och talade om, var han låg; bad att få komma i vigd jord. s. 38-39

En gast, som låg i Nordsjön och inte kunde komma i vigd jord, bad sin hustru att inte lämna ut barnen som fosterbarn. s. 39-40

V. F. F.

Acc: 736

Gastar

Torup, Hl.

En man härmade Holakärrsgasten och fick
springa för honom, så att håskorna slets ut.
Mannen blev sjuk.

s. 3

Holakärrs-gasten släckte månen för en kolare.

s. 4

V. F. F.

Acc: 736.

Gästar

Leuslör, Hl.

Rövaren i Bockalt begrafdes i Hola kärr: en
påle slogs genom liket. Man kan ofta höra
gasten skrika i Hola kärr. s. 1-2

En gast hängde sig på en vagn; hitta genom
hästens huvudstol. s. 10

V. F. F. Gastar

Acc: 755 Krokstad, B.

Gasten skrattade ibland och flög ibland. Då var han som ett tort kalvskinn. s. 24

Gasten troddes hålla till i Bralldalen i Hede s:n; man skyddade sig med stål. s. 29

V. F. F. Gastar

Acc: 779 Rungshamn, B.

Gastrops varslade olyckor. s. 13

En fiskare hade god fiskelycka; gasten körde fisken i hans nät; gasten satte sig ofta på båtkanten och pratade med fiskaren. En gång, när denne varit snäsig mot gasten, fisk han en örfil och fiskelyckan försvann. s. 13-14

V. F. F.

Gastar

Acc: 779

Kungshamn, B.

Een båt låg i vindstilla på Hjärteröfjorden; gastar grepo tag med händerna om relingen. Een av männen ville hugga till med yxan, men hindrades av sin kamrat. Efteråt blev det rykande storm.

s. 14-15

V. F. F.

Acc: 789

Gasten

Trändefors, Dl.

Gasten var två alnar hög. Han stal spädbarn och bar till trollen. Gasten var satans medhjälpare vid Blåkullafärderna. Gasten inbillade satan alla "galenskaperna".

s. 3

V. F. F.

Gustav

Acc: 792

Tvåker. Hau.

Pigan, som fick båra gasten. s. 11

Brännässlor skydda för gastar. s. 22.

V. F. F. Gastar

Acc: 802 Norum, B.

En fiskare hittade några ben på en holme och lade sina byxor däröver. Senare varnades han för oväder: "Å hör I far, som byxera gav, ro i land, för här blir styggt vär." s. 3

V. F. F.

Gastar

Värmland

Acc: 887

En man tog bl.a. en päls från en drunknad kapten. På natten blev det svårt väder och kaptenen kom och bad om sin päls. – Pälsen återlämnades när liket kommit i vigd jord.

s. 7-8

V. F. F.

Gastar

Sundals Ryr, Dl.

Acc: 816

Om hav. kömna gick ut efter sol, råkade hon ut för gasten.

"När storken kommer med barn, är gasten nära".

s. 9

V. F. F.

Gastar

Acc: 852

Breared, Hl.

Trinna - Stina och Långe-Lars höllo till i skogen vid Lidlult. De väsnades mycket mot högtider.

s. 24

V. F. F.

Gastar

Acc: 878

Kareby, B.

Man har hört gastkor från sjöar och andra platser, där någon omkommit. s. 20

V. F. F. Gaaten.

Acc: 882 Vapnö (Hl)

Gaatar uh spöken farliga vid åkturer. Medel: stål, vitlök uh svavel.

s 9.

V. F. F.

Gastar

Acc: 899

Hayslinge, Hl.

Om man gick vid havsstranden efter solnedgången, kunde man få en "strand-" eller "sjövröling" över sig. Man måste gå med honom till kyrkogården. Gasten tog ett skutt in på kyrkogården.

s. 47

V. F. F.

Acc: 908

Gastar

Gestad, Dl.

När gasten for fram, lät det som ett torrt skinn eller en torr lövruska. s. 6

V. F. F.

Acc: 908

Gastar

Gestad, Dl.

Gasten ojade sig mot vådeskeifte. s. 9
Gastar var druckknade människor, som ej
begravts i kristen kyrkogård. s. 9

V. F. F.

Acc: 917

Gastar

Vårtorp, Hl.

Pål Rasmus, en illa beryktad inspektor, gick igen. Han höll särskilt till vid ett gilthåd. Kyrkoherden i Hasslöv lät gasten bära upp dynbaxeln och manade sedan ned honom i jorden. s. 23

Ryttaren som red i kapp med Pål Rasmus. Gasten måste vika tillbaka var gång ryttaren skötte ett skott. Ryttaren räddade sig in i en stuga. s. 4

II Gastar

Dec 918 Vaxtorp H.

"Pål Rasmus." En gast som skräddar vägfarande. Narras att kappridа med en ryttare.

S. 2–4.

V. F. F.

Acc: 955

Gastar

Lyse, B.

Gasten hördes mot svårt väder. Fiskare hittade ett ben, som det kom fradga ur och som hoppade i sjön under höglytt "åijande".

s. 2

V. F. F.

Acc: 973

Gastar

Bokenäs, B.

En fiskare blev nödad utanför Kalvön; liket sänktes i sjön. Mot ovädret ropade det: "La mej få min nye sock, ska du få din gamle sock, de blåser en kall nordan."

s. 4

V. F. F.

Acc: 977

Gastar

Röa, B.

Man såg ben efter en människa ligga och hoppa; det kom fradga ur benen. Efteråt blev det svår storm. s. 1-3

En röst sade ur sjön: "Räck hit en åra!" Det blev hård storm. s. 3

Gast.

Acc. 994. S Kållerud D.

Gast hjälper en puckelryggig
men stjälper en annan sid 3-4.

V. F. F.

Gastar

Acc: 998

Bro, B.

Gasten på skäret, där fiskarna övernattade
Vad gasten sade (tre ramsor); gasten löste
båtens fäste och "smussade" det till slut. s. 15-16

En sjögast ville dra båten i djupet; fiskaren
skar runt båten med sin kniv. s. 17

Gastar

V. F. F. acc. 1005

Torp, B.

Gastar hördes mot oväder. s. 41

V. F. F.

Gastar

Acc: 1035

Mangskog, Vl.

Gast liknar ett torkat fårskinn — s. 10.
Gast- mördat barn. s. 10.
Gasten kände namnge sin moder. s. 10.

V. F. F.

Acc: 1043

Gastar

Skredsvik. B.

Den gast kallas "Jackrebergsgutten." Den ropar mot väderskifte.

s. 39, 40.

V. F. F.

Gastar

Acc: 1044

Grums, Vr.

Sen flicka åkte skridskor och sjöng därvid-
isen brast; flickan drunknade. Man kan
nattetid höra hennes sång.

s. l.

I Gastar

V. F. F.
acc 1070

Hjärttum (B)

Skydd för hästen o. sig själv mot gasten

s. 37

(Skjutsar)

Gastar

V. F. F.

Veringe (H)

acc 1076.

Bonde åker förbi Kapellshögen och får en kraftig örfil

s. 5

Gastar

V. F. F. Trossene (B)

acc 1117

I Gubbar hitta pi sjön en drunknad som tas upp i båten. Den döde upphäver sedan sådana rop, att de måste slänga honom åter i vattnet. s. 14.

Bli gastkramad efter solnedgången. s. 14.

V. F. F.

Gastar

Acc: 1133

Tegneby, B.

Förebud t. oväder: Ett ben kastas upp i luften, ett skri höres från benet.

s. 10.

I o II Gastar

V. F. F. Lysekil (B)

esc 1140.

I Gastar = förolyckade i landflut-
na sjömän, jordade, men jordfästade

II Man ser ett ben, som "hoppar" i
luften o. utstöter nödrop. — s. 14.
— Stormvarning.

Gastar

V. F. F. Dragsmark (B)

Acc 1169.

Den som går över rinnande vatten efter solens nedgång blir gastkramad. s. 21

(Se vidare Kleka)

Gastar

V. F. F.

Frändefors (D)

-ace 1174.

Gastens utseende. Ses om man tittar gm vänstra armen. Skydd: läsa "Fader vår" baklänges. s 4.

Gastar

Öckerö (B)

V. F. F.
Acc: 1252

Slunga sten efter man som skall besöka vrak. s 62

Två gastar slåss. Den ene frågar en man: "Skall jag mesa mer?" "Fortsätta så" säger mannen kommer hem s. 62-63

Gastens tal när han fick en läng
s. en kort man ligga och sova. s 63-64
(2 varianter).

Gast vill sänka båt. s. 64.
-"- s. 71-72 s. 67

I Skriker alltid mot storm s 68.
I Skydd mot gasten: När båten är bunden
kasta sitt vatten pi båten s. 69.
s. 71-72.
Avslöjad gast - rövhona s. 70.

Gustav –

Öckerö (B)

V. F. F.
Acc: 1282

Gör båtar tunga s. 73.

Gasten

Askum (B)

V. F. F.

Acc: 1254.

1/ Gasten ropar. Kvinna som hör det får värk i knät. Blir sedan halt. s. 38.

2/ Gast(?) hänger på likvagn. Kan med knapp nöd förmås lämna lasset 41-42

G-ast-ar

Lycke (B)

F. F.
Acc: 1255

Sôlepojken höres mot vöder.
Gast = den som drunknar innan hans tid är ute. s. 28.

Gastal

Herrestad (B)

V. F. F.

Acc: 1261

Gast = person, 1/ som mördats gm drunkning och 2/ som drunknat medan ngn sett på utan att kunna göra ngt. s. 36.

Gast

Fossene (B)

V. F. F.
Acc: 1288

Mördad man ropar mot öväder - mest sydlig vind - 3 nöd rop. (Nu ropar skräddaren) s. 14

Gast

V. F. F.
Acc: 1293.

Tvååker (Hl)

Två huvudlösa gastar springa förbi kyrkomuren med huvudet under armen s. 27

Gast ger man örfil, enär mannen ber gästen tiga. [Gasten kan ej slå man som krypen på Kristi jord] s. 33.

G-astar

Myrkleby (B)

V. F. F.
Acc: 1326.

Två f. d. supbröder slåss efter döden på kyrkogården; löses ned av prästen.

s. 23.

VFF

II

Gastar

Acc 1327

Norlanda, B.

Drunknade personer bli gastar, skrika mot stormen. Person, som dagit sig så att det blåtit i vattnet, kan sedan höra blodet ropa.

S. 6.

[Död och begravning]

II Gastar

Acc 1339 Morlanda, B.

Gast her att få byta sin rock mot ett focksegel.
Gast dvar pojke i benet.

S. 2.

II Gastar

Acc 1342 Ödsköld, D.

Gasten skriker, förföljerfolk. Ser ut som en lindad barnunge.

S. 96.

Gastar

Bottna (B)

V. F. F.
Acc: 1348

Två flickor ha "kisslat ihjäl" h man. Denne ropar i St. Vrems skog vid väderskifte. o 37-38

Gastar

Västerlanda (B)

V. F. F.
Acc: 1361

SITTER MITT

Många små sitter mitt i vägen
och äta gröt. Den som trampar mitt
i gröt fatet. Blir gastkrammad

s. 32.

Gast

V. F. F. V-österlanda (B)

Acc: 1362

Post bärare ilgälslagen. och buren under en bro. Vödrop höres vid väderskifte. s. 34.

4 som drunknat. ropa vid väderskifte s. 34.

Ett par gamla avlivade. Ropa vid vädervänd.

skifte. s. 40

Folk gå mitt i vägen och bli gastkramade av de sjuka blod. s. 49.

Hästarna orka ej draga en ogudaktig mans kista s. 49.

Gastar

I Lville (B)

V. F. F.

Acc: 1375

Elak persons lik vekar
tin en början ej 2 hästar draga.
Sedan bar det av med sådan fart,
att det lekte eldgnistor under
hjulen

s. 27

Gastar

Krokstad (B)

V. F. F.
Acc: 1382

Kan ses när de göra lass tunga om de lyfter på betslet och tittar över nacken bakåt över hästens ryggf. Han är lik ett torrt kalv-skinn

s. 7

Gastar

Hede (B)

V. F. F.
Acc: 1384

Ihjälfrusen man ropar vid väderskifte. s. 31

Mager tunnklädd person ses sitta bakpå en släde. Hästen orkar med möda draga. s. 31-33

V. F. F.
Acc: 1387

Gasta
Tjärnö (B)

Längegärdsroparn . 25.

Gastar

Fjärrö (B)

V. F. F.

Acc: 1387

Vid Rantet "ular"
det emedan en förolyckats där.
s. 36.

Röst från en som förolyckats
hörés.
s. 36-37

Gastar

Tjärnö (B)

V. F. F.
Acc: 1389

Övernaturlig man begär och får överfart. Spinder en förfärlig lukt.

08.

V. F. F.

Gast

Acc: 1702

Högåker, D.

En torpare har varit i kvarnen; ser på hemvägen en man gå framför sig, kan ej hinna upp mannen. Han ser till slut att mannen ej har något huvud. Torparen tänker om detta för sin hustru; hon går därefter ut för att bära in kaffet, ser då mannen som nu har huvud. Han blir sjuk. Hans

buskn botar honom med att föra ett glödande kol mut hans huvud. S.4-5.

[Läkekonst]

V. F. F.

Gast

Acc: 1404

Kudene, Vg

Här man en gast ropa "Mor", skall man säga, att man skall försöka få tag i dess hem, så att de komma i vigd jord. Man kan ej hitta hem, förrän man funnit hemmen.

S. 7

Fastar ropade från Kyrkholmen.

Öckerö, Bkl

VFF 1407 B s 1

Man kastade sten på möte för
gastens skull.

Gastskrik hördes på platsen.

Öckerö, Bhl

VFF 1407B s. 2

V. F. F.

Acc: 1410

Gastar

Värö, H.

En missdådare begrand i en mosse med en påle genom kroppen. Man har redan hört hans ande som gast fara genom luften. Om man härmade gastens rop, fick man en örfil.

S. B.

Gast på en ö nära Varberg. Man tillkallar prästen. Gasten förklarar, att han spökar, e-

medan han ej ligger i vigd jord. Han sjunker ned i jorden. man gräver där, finner ett skelett, som man begraver på kyrkogården. Spökeriet upphör. S. 14.

Gastrop på drunkningsplats vid vräden.

Solberga, Dkl

VFF 1422 B s. 1 f.

V. F. F. Gast

Acc: 1425 Rölanda ~~Hals-Ed~~, D.

Gasten skrattar, svårt att få syn på honom, det låter som skramlet av torst skinn då han feyger förbi. S. F.

En gubbe och en gumma plågas mkt av gastens skrik. Gumman ställer sig en kväll i fönstret och härmar honom. Han kommer feygande mot fönstret, som han hinnerslå igen i sista minuten. På morgonen märker

man, att gasten fullständigt kvestat av en apel utanför stugan. S. 7-8.

En laggare, som drar sitt lager på en kälke, blir förföljd av gasten, som till slut sätter sig på hans kälke. Han kan ej få den ur fläcken, blir ond och svär till. Får ett slag så han far iväg genom luften, hamnar i en snödriva, men gör sig ej illa. S. 9.

V. F. F. Gast

Acc: 1427 Lysekil. B

Stenar ordnade som en grav över en förlist sjöman. Därifrån hör man att gasten ropar mot storm. S. I.

Gastrop på drumbringeplats.

Lolberga, Skl.

VFF 1442B s. 8.

V. F. F. Gastar

Acc: 1/1/1 Hjärtum, B.

En flicka, som går ensam över bergen en kväll, känner plötsligt ett grepp i Ena armen, och vid hemkomsten har hon tydligt märke där efter fem fingrar. Märket står kvar under hela hennes livstid. 3.10

V. F. F.

Acc: 1454

Gastar

S. Dalsland.

En man är ute och går en kväll, Gasten slår ned på honom som en stor fågel fågel. Subben blir sjuk i flera dagar.

S. 3.

V. F. F. Gast

Acc: 1463 Forshälla, B.

I en kvarn hör man en natt kl. 12 ett slag på kvarndörren och en hästs gnäggning. Mjölnaren råder alla att gå därifrån och sluta mala, det är gasten, som varit framme; och han varslar olycka.

S. 4

V. F. F.

Acc: 1465

Gastar

Vikstad, Vl

Gastar voro barn, som antingen blivit dödade efter födelsen eller vid fosterförvärvning, och blivit gömda i jordvallen eller stenrös. Så länge deras livstid var bestämd, ansågs de flyga omkring i luften, i gestalt av barn. Både komma i närheten av den plats, där deras

V. F. F.

Gast

Acc: 1473

Skaftö, B.

En gammal gumma har drunk-
nat mellan Fiskebäckskil & Klubban,
höres skrika mot oväder. S. 25

Gastar

V. F. F. Tived (vg)

Acc: 1515 Gasten kan ej flyga över vatten.

Man fraktar över en gast s. 9.

Gastar

Lekvattnet (Vl)

V. F. F.
Acc: 1541

Hästskjuts stannar vid en avrättningsplats. Genom betslet syns den avrättade hålla fast vagnen. Fader vår 3 ggr. hjälper.

s. 14

Gastar

Lek vatt net (Vl)

V. F. F.
Acc: 1541

90: årig käring, som frusit ihjäl, för o-väsen en natt.

s. 20-21

G-astar

Norra Vånga (Vg)

V. F. F.
Acc: 15-47

Gast och lyktgubbe
slåss en lussenatt.

o. 3-4

Gastar

V. F. F.

Acc: 156:1

Lur (B)

Tös, som druknat,
ropar mot storm. s. 48-49.

"De ropa så länge efter drunkningen,
som de skulle ha levat om de dött en
naturlig död. s. 49.

Gastav

Ytterby (B)

V. F. F.
Acc: 1584

En man möter en gubbe och denne håller på att kramma ihjäl honom s 10-11.

Gastar ?

Svenneby (B)

V. F. F.

Acc: 1595

"Lygnögubben" har "kläm't" en person, så han blir sjuk s 69.

"Gasta" mot storm. 71

Gastar

Svarteborg (B)

V. F. F.
Acc: 1598

Två flickor som dansat för en mans skull tillsbägge föllo i sjön, ropa mot väderskifte

c 42-43.

Gastar

V. F. F. Romelanda (B)

Acc: 1608 Skrik mot väderskifte

Upphört sedan vattnet blivit inrigt

s 33

En karl skriker – sedan

väldig storm s 34.

V. F. F.

Acc: 1611

Gastar

Sanne, B.

Gasten stannade hästen; såg ut som en stor skinnfäll, som låg på hästens rygg. Gasten flög av, när körkarlen spottade mellan betslet och hästhuvudet.

s. 38-39

V. F. F.

Acc: 1619

Gastar

Bokenäs, B.

Gastar voro drunknade människors andar.
Ropa vid oväder.

s. 1

V. F. F.

Acc: 1638

Gastav

Morlanda, B.

En man, som ville bli satt över till Flatö, fös ihjäl vid Albrektsholmen: Sedan hörde man honom ropa: "Sätt över!" s. 8

På Hermebön stod en man av jättestorlek. s. 9

V. F. F.

Acc: 1638

Gastar

Norlanda, B.

Vid Hermanö syntes två karlar komma upp ur vattnet och lugga tag i ekan. - Två norrmän hade drunknat där.

s. 10

V. F. F.

Gastar

Acc: 1643

Romelanda, B.

Gastkramning: blystöpning + formel. s. 4

En mystisk resande slog till en piga på låret, så att hon fick ett sår, som aldrig ville läka sig. s. 5

V. F. F.

Acc: 1647

Gastar

Morlanda, B.

Människor, som dränkte sig, fingo ropa, ända tills den naturliga döden skulle inträtt. Ren myra med gastrops finns vid Fiskebäckskil.

s. 7

V. F. F.

Gastar

Acc: 1649

Ljung, B.

Orholme-Edvard ropade mot nordanstorm. De döda kunde inte ropa längre än de skulle levat. s. 54-55, 57

Lasset blev tungt vid Ljungs gärde. En pojke blev mördad där. s. 56

V. F. F.

Acc: 1679

Gastar

Lyng, B.

En man stal en klocka från ett lik, som han fann på stranden. Sedan fick han ingen natthvila, förrän han lämnat det stulna till prästen.

s. 58

V. F. F.

Gastar

Acc: 1657

Ljung, B.

Personer, som drunknat, men ej igenfunnits, ropa sedan; det bådar oväder. s. 2

V. F. F.

Acc: 1655

Gastar

Lysekeröd, B.

Gasten ropade mot dåligt väder; man kunde se hans krogsp i vattnet. s. 4

Gasten hörs aldrig nu, för allt vatten har blivit surigt. s. 60

En "slåttare" såg två drunknade fiskare utanför kyrkogården. Han lyfte sin lie över den ene. Den andre fick ingen ro, förrän han gjort likadant med honom. s. 60

V. F. F.

Acc: 1655

Gastar

Spekeröd, B.

Ett par fiskar övernattade på Stenholmarna. Då rök det upp ett ben i luften. Sedan blev det blåsväder.

s. 60

V. F. F.
Acc: 1664

Gastar

Lyse, B.

En jakt förliste vid Lilla Komö och hela besättningen omkom. Det ropade sedan vid väderskifte. s. 21

En kvinna vid namn Berta tog trojan av ett ilandflutet lik. Mot nordlig vind ropade det: "Burta, uh, ja fyser..... kom må mi skutröja". Ropen tysbnade, när gumman burit tillbaka trojan. s. 36-37

V. F. F.

Acc: 1664

Gastar

Lyse, B.

Vid Bronaskärsta hördes någon ropa Axel två gånger. — En man, vars far hette Axel, hade drunknat där.

s. 48–50

Vid Bruebåden omkom ett bröllopspar; där gastade det för mot skyggt väsen.

s. 68

V. F. F.

Acc: 1682

Gastav

Bäve, B.

Vid hastig sjukdom sades man ha gastkramats. Gasten var endast nte sent om kvällen. s. 9

V. F. F.

Gastar

Acc: 1685

Norum, B.

Gasten är själen efter någon, som drunknat. s. 17, 18

En gast hördes ropa "Vänta". s. 17

Gastrop hördes före och efter olyckor. - Sedan vattnet blivit invigt till kyrkogård, slutade gasten att ropa. s. 17

Det ropade "öj" från ett skär; man fann en huvudskalle där. s. 18

V. F. F.

Acc: 1686

Gastar

Ödsmål, B.

Sådana, som går i sjön, ger upp en "fragga", som ropar tre gånger "aj"; det är gasten. s. 25

Gasten är benen av förblyckade. De skrika, därför att de ej blivit jordade. s. 26

V. F. F.
Acc: 1700

Gastar

Trändefors, Dl.

Gasten bodde i skogen. I Trumbergen fanns en bergsskreva, där man kastade käppar eller mynt för gastarnas räkning. Farligt att taga något därifrån.

s. 1

V. F. F.

Acc: 1704

Gastav

Långelanda, B.

Gasten repar vid samma tid och vid samma väder, som drunkningsolyckan skett. s. 50

V. F. F.

Gastar

Acc: 1715

Skaftö, B.

Två holländare ligga begravna vid Holländare-viken resp. på Islandsberg. Den förste gastar mot svårt väder och säger: "Uvär". Den andre svarar: "Sa ja inte de." s. 5

Man o. hustru drunknade utanför Stockevik; liken begravdes på olika kyrkogårdar. Vid oväder ropade det i snudet och på de båda kyrkogårdarna. s. 5

V. F. F.

Gastar

Acc: 1790

Tanum, B.

En pojke, som blivit kistlat till döds, skrattade mot väderskifte. Det var "kisslaregubben" som skrattade. s. 87-88

Ett bindpar, som drunknat vid Jorreds älv, ropade mot väderskifte. s. 88-89

V. T. T.

Gastar

Acc: 1734

Torslanda, B.

En fiskare lade en drunknad man på en holme, trots gastarnas varning. De råkade i slagsmål sedan. Gastarna ropade mot det vädret, som de hade drunknat i. När vattnet blev invigt, upphörde ropen.

s. 38

V. F. F.

Gastar

Acc: 1752 fol.

V. Karup, Sk.

Om någon drunknat, syntes en huvudlös skepnad stå och hoppa vid kyrkogårdsmuren för att komma i vigd jord. Man gjorde en välgärning, om man kastade in gasten på kyrkogården.

s. 1

V. F. F.

Gastar

Acc: 1757.

Tanum, B.

Gastrop och "valerop" bådade stycka åt det håll, varifrån ropen hördes. s. 68-69

V. F. F.

Acc: 1759

Gastar

Morlanda, B.

Rop och stenkastning på en holme. s. 20

V. F. F.

Gastar.

Acc: 1777

Hogdal, B.

I Hälserännan hörs "hujande" mot storm. Vid en särskild sten på Lövholmen, varifrån ljudet kommer, har man sett en gubbe ssa vatten uppåt berget före sväder.

s. 8

V. F. F.

Gastar

Acc: 1805

Mo, B.

I en skog ropar det hemskt mot väderskifte. En som kallades Piss, hade hängt sig där. Ej tala om att man hört honom – man blir sjuk ett dygn.

s. 14-16

V. F. F.

Gastar

Acc: 1837

Säve, B.

Gastar – drunkenade som inte blivit begravna;
de ropade "hu ja" mot storm. s. 4

V. F. F.

Acc: 1850

Gastar

Kungshamn, D.

Två fiskare fingo ett lik på sina backen. De togo upp det för att "rossa" det. Så började det ropa från sjön. Ropen upphörde, när de kastat liket överbord.

s. 1

V. F. F.

Acc: 1855

Gasten

Trändefors, Dl.

Gasten "kramade" folk. s. 1

V. F. F.

Gastar

Acc: 1865

Romelanda, B.

En fiskare tog uppett människoben i båten. Det började fradga i ena ändan på tenet och hemska rop genljödo.

s. 11

V. F. F.

Gasten

Acc: 1866

Resteröd, B.

En man dödades av ett träd julafton. Han ropade sedan så hemskt mot dåligt väder. Varp. s. 6

V. F. F.

Gastar

Acc: 1882

Naverstad, D.

Gasten red stundom på hästarna, så att de stannade; se genom "luvestolen". S. 25

V. F. F.

Gästar

Acc: 1901

Ytterby, B.

En läng och en liten fiskare övernattade på en holme. Gasten drog den korte fram och tillbaka. "En stackele ö en läng, böj den te den e like läng."

s. 5

V. F. F.

Acc: 1917

Gastar

Öskerö, B.

Vid varje "rös" skulle man lägga en sten. "Jag lägger en sten på ditt döa ben. Där ska den ligga till domedags otta". s. 5

Nödrop från en jakt togos för gastrop; gastar skreko mot svårt väder. s. 6-7

V. F. F.

Acc: 1927

Gaston

Morlanda, B.

Gaston rapade mot samma väder, som det han omkom i.

s. 57

V. F. F.

Gastar

Brastad, B.

Acc: 1943

Sjögasten höll till vid Hästekullen vid Gullmarn. Han ropade och skrek om kvällarna.

s. 1

V. F. F.

Gastar

Acc: 1944

Bårfendal, B.

Vid Eldstackevattnet hördes barnskrik vid vädeskifte. s. 4

Från kvarnbäcken vid Holma gård hördes barnskrik. Det föreböddade sjunkdom. s. 5

V. F. F.

Gastar

Skaftö, B.

Acc: 1948

På Skaftö kolerakyrkogård gastade det; de som dött genom koleran, hade dött en förbidig död och gastade, tills deras var ute. s. 1

En döring, som rösats på Lökholmen, svarade en pojke, som rodde förbi. s. 2

V. F. F.

Acc: 1952

Gästar

Torshälla, D.

Vår hästarna inte kunde gå fram, var gasten på dem. Om man såg mellan hästens ben, fick man se gasten; dom kunde då ingen makt längre. Ett slag av gasten var ofta dödligt. s. 21

V. F. F. Gastar

Acc: 1953 Hälta, B.

Ilandflutna ben "gav sig" för att de låg bara. Numera hörs ej gastskrik, därför att alla sjöar blivit vigda. s. 28

V. F. F.

Gastar

Acc: 1954

Yörlanda, B.

Gastrop från Holmvattnet. s. 8

Gastrop från Ålvatten; en flicka drunknade där. s. 15

V. F. F.

Gastar

Acc: 1954

Jörlanda, B.

Två fiskare, som övernattade på holmen katten, hörde rop och väsen hela natten. På morgonen fingo de se ett lårten; det sprakade kring det och så tog det ett hopp och for i sjön.

s. 14

V. F. F.

Acc: 1955

Gastar

Ljung, B.

Gastarna skriker mot samma väder som det de ankommit i. Nu ropar det inte mer, prästerna ha kastat vigd mull i vattnet.

5.19

V. F. F.

Acc: 1956

Gastar

Krum, B.

I ett hus spökade det svårt. I taket, som var av tång, hittade man ett ben. När "gasten" kom bort, blev allt lugnt.

s. 6

V. F. F.

Acc: 1957

Gastar

Resterød, B.

Gastarna i Oxholmesundet ropade mot svårt väder. Det var tre män, som omkommit.

s. 5

På Grötö hittade man ett ben; det fräste och puttrade i det och så flög det i luften. s. 6

V. F. F.

Acc: 1958

Gastar

Solberga, B.

Från Ingetorps sjö hördes gastrop. En flicka hade drunknat där vid bykning.

s. 2

V. F. F.

Gastar

Acc: 1961

Håby, B.

Em man, som körde ner sig vid Branneberget i Kärnsjön, ropade mot väderskifte.

s. 21-22

V. F. F.

Gastar

Acc: 1964

Lane Ryr, B.

För hördes nödrop från Kungsmaden; en skara män, som förföljt en kung, drunknade där. s. 5

Nödrop från Brevattnet. s. 6

V. F. F.

Gastar

Acc: 1965

Forshälla, B.

Gastarna voro sfarliga, bara förargliga. De förflyttade sig mycket fort. Gasten ropade ofta fula ord till en.

s. 11

Mot väderskifte hördes nödrop från Vassbo sjö.

s. 16-17

V. F. F.

Acc: 1966

Gastar

Bäve, B.

Gastar sades hoppa och bjuda i trädtopparna i en skog, där en båtman blivit mördad. s. 1

V. F. F.

Gastar

Acc: 1969

Morlanda, B.

Gastrop hördes mot oväder.

S. B

V. F. F.

Gastar

Acc: 1976

Forshälla, B.

Hästen kom inte fram vid Backa grindar; körsvennen såg under betslet och fick då se gasten; han fick en kraftig örfil. Flogrönn i seldonet skyddade mot gasten.

s. 2

V. F. F.

Gastar

Röra, B.

Acc: 2005

Een drunknad gastade så länge som han skulle ha levat; gastade mot sådant väder som han omkom i.

s. 12

V. F. F.

Gastar

Myckleby, B.

Acc: 2010

Från Granvattnet hörs gastrop. s. 9

Slåtr med gast.

Stala, Bhl.

VFF 20116 s. 2

V. F. F.

Gastar

Acc: 2012

Öckerö, B.

Två ilandflutna lik begravdes i ett gemensamt röse. På natterna hördes slagsmål och skrik. Det blev inte lugnt, förrän det ena skelettet flyttats. s. 42

En död man visade sig på natten, därför att man inte hade täckt över honom ordentligt.

s. 43

V. F. F.

Gastar

Acc: 2061

Råggärd, Dl.

En man, som blivit kullkastad av en stor grå so (SUGGA), ramlade ned på själva gasten. "Denne var som att trampa på en "skrollis" d. v. s. en is som bildats över en pöl, vars vatten sedan torkat in." Det var svårt att lösa sig från gasten.

s. 52-53

V. F. F.

Gastar

Acc: 2099

Kville, B.

På en olycksplats ute på fjorden syntes ett eldsken kring båten och ett hemskt skri hördes.

s. 1

V. F. F.

Acc: 2182

Gästar?

Röra, B.

Fiskarna, som övernattade på Bärholmen, stördes i sömnen. "Hade jag bara haft min syra, skulle jag snart gjort er lika långa."

s. 6

V. F. F.

Acc: 2104

Gastar

Åkerö, B.

Gasten i Apelviken slog var natt med gasten vid Långholmen. En man grävde ett dike tvärs över den väg de brukade gå. Gastar kunna inte komma fram, där stål passerat.

s. 7-8

V. F. F.

Gastar

Acc: 2116

Rödbo, B.

Gastar var sådana människor, som dött i förtid och som inte kommit fram dit de skulle. De ropar, tills deras tid är ute. - Gasten ropar mot sväder; ofta sliter sig båten då; gasten tros ha varit framme. Om man kastar sitt vatten över länken till båten, har inte gasten makt att lösa knuten.

s. 12

V. F. F.

Gastar

Acc: 2118

Ytterby, B.

Det gick gast efter två flickor, som drunknat i Trebotten. De var huvudlösa och hängde sig på kärran, när man åkte förbi. s. 40

Gasten tjöt mot svårt väder i Ormebukt. s. 40

V. F. F.

Acc: 9126

Gastar

Vegneby, B.

Gastar - druckna de - låta höra sig mot
väder.

o. 24.

V. F. F.

Gastar

Acc: 2176

Ljung, B.

En man, som dödats av ett fallande träd, ropar mot ovädret. Han är en gast. o. H.

V. F. F.

Gastar

Acc: 2216.

Hede, B.

Gastrop från Två unga flickor, som drunk-
nat vid Varberget. s. 5.

V. F. F.

Gastar

Acc 2219

Kvikne, B.

En man som drunknat ropade mot
oväder. Gumma gick runt ägorna med en
kniv i handen som skydd mot gasten. s. 32.

V. F. F.

Gastar

Acc: 9292 1.

Kville, B.

Gastarna halade båten eller lossade den.
Bäst att låta sitt vatten på repet. s.4.

V. F. F.

Acc: 2224

Gastar

Håby, B.

Nödrop från en bäck, där en liten flicka drunknat.

s. 12.

V. F. F.

Gastar

Acc. 22.44

Tanum. B.

Gast skriker där ett ungt par drunknat.

s. 1.

V. F. F.

Gastar

Acc: 2254.

Amnehärad, Vg.

Krongasten visade sig. Han var iförd soldat-uniform.

s. 4,5.

V. F. F.

Gästar

Acc: 9256.

Gyolanda, Vg.

En dräng kastade sin psalmbok i gästens kista och Tog hans pengar. s. 1.

V. F. F.

Gastar

Acc: 2250.

Skarv, Vg.

Gast lyftar kåcken av en vagn och hänskrattar.

s. H.

V. F. F.

Gastar

Acc: 2263

Bergstena, Vg.

Gastungar med röda mössor hölls till i skogen. Stora som sexåriga barn. s. 14.

Gastar - avlidna människor - gått vilt i vågen. Bli gastkramad s. 14.

Gast gav örfil. s. 14.

Dagstånd. s. 14, 15

Gast åkte med. s. 15, 16.

V. F. F.

Gaetar

Acc: 2275

Östorp, Vg.

En pojke, som drunknad i fiskan, ropar mot ovåder.

s. 2, 3.

V. F. F. Gastar

Acc: 2275. Horred, Vg.

Kniven i kotan. Då kotan lossats, tar den upp i luften. s. 3.

V. F. F.

Gastar

Acc: 2275.

Rolfstorp. Hl.

Spädkalv låg på vägen. Den flyttades undan. En kalv till tittas. "Nu har nog Skam o. s. v.". Skratt från berget. s. 5, 6.

V. F. F.

Acc: 2373

Gastar

V. Åmtervik. V1.

Hemsgårdsgasten narrade en man att skynda till sundsättning.

p. l.

V. F. F.

Gastar

Acc: 2388

Bollebygd, Vg.

Ku man kärnade gasten och fick en
ärfil.

s. l.

V. F. F.
Acc. 2450

Gastar

Porp. B.

Herre ros över till Bratton. "Kom inte hit
må'n!" s. 1, 2.
I sällskap med en fasligt lång karl. s. 3, 4.

V. S. S.

Gastar

Acc. 2451

Älmevalla, Hl.

Omkommen man blev gast. Han ropar mot snöstorm så länge han skulle levat. s. 4.
Farligt att tala om att den döde körs. Ex. s. 4.
Bli gastkramad. s. 4.

V. F. F.

Gastar

Acc. 2457

Pegneby, B.

Mördat spädbarn skriker i en bäck. s. 1.

V. F. F.

Acc. 2506

Gastar

N. Vånga, Vg.

Hur man blir "gastaklämmater" s. 2, 3.

V. F. F.

Acc. 2528

Gastar

S. Ving, Vg.

I komakare härmade en gast, som straffade konom med att riva sönder hans skolåda. "Ha, ha, du hitta inte tabbedasen!" (handsken). s. 1.

V. F. F.

Acc. 2591

Gastar

Klövedal, B.

Ett människoben i fiskeredskapet kastades av en fiskare i sjön – följande natt blir denne väckt tre gånger av att hans namn ropas.

o. s.

V. F. F.

Acc. 2591

Gastar

Rönnäng, B.

En kop gastar förföljde en skeppare - denne skar med en knir runt relingen och blev den kvitt.

s. 11.

Flicka såg två pickelhållepojkar
dansa

Stala, Bkl.

VFF 2601 M s. 5

V. F. F.

Acc. 2602

Gastar

Stenkyrka, B.

Mördad sjökapten spökade – visar sig mot sådant väder –, på Duvedals, där mördaren, rövaren, bodde.

s. 4.

V. F. F.

Acc 2402

Gastar

Valla i B.

Gastarna från Fredagsviken och Rånäsviken gick och hälsade på varandra.
Många ha sett dem.

s. 39.

I. F. G. H. Gast

Acc: 719 Visnum, Vl

En man kör en natt; kommer till en grind, hästen stannar. Han går fram och tittar, ser ingenting vidare. I en backe stannar hästen igen. Han selar av den och selar på den igen från höger till vänster, sen gick det igen. 3. 62.

Skjutsar.

I. F. G. H. Gastar

Acc: 734 Torsö, Vg

Gastar är drunknade, som inte får ro. S. 29c 35

En flicka blir gasthramad. S. 30.

I. F. G. H.

Gastar

Acc: 735

Torsö, Vg

En man far hem en kväll, stjutsen hejdas vid en stor sten, ngt tungt faller ned på lasset. Han tittar genom betslet och sprattar hästen i munnen. Då han reser sig, får han en örfil.

S. 35

J. F. G. H. Gastar

Acc: 743 Liared, Vg

En bonde kör ett lätt lass, märker att hästen blir svettig, ser genom huvudlaget gasten sitta på hästen. Han ryaktar 3 ggr under huvudlaget. S. 18

I. F. G. H. Gastar

Acc: 743

Börre, Vg

gasten svettrider hästar. Man sticker ett hål i selen och tittar genom det, han ger sig av. Han skrattar, då han försvinner. Man satte marsvasar över hästarna för att skydda dem mot gasten.

S. 67-68

J. F. G. H.

Gastar

Acc: 7413

Liared, Völingared, V.

En bonde skall till kyrkan en julmorgon. I en hage ser han gastar, som har stora skatter. Han kastar sin psalmbok dit, får skatterna. Gastarna förföljer honom till kyrkan. S. 69.

Skatter

J. F. G. H. Gastar

Acc: 750 Nödinge, Vg

Gastar skrika i älven mot isläggningen.
Det är själar av Drunknade. S. 25.

J. F. G. Sk.

Gastar

Acc: 753

E. Frölunda, Vg

Gast i en skog. Man hörde den skratta! Trampade ihland på ngt, som small under fötterna, då skrattade det. S. 19.

En man hör det skratta i skogen, blir arg och säger: Käss mej i r-! Får en örfil, så han faller omkull. S. 19, 24.

En gast följer en gubbe till dörren. Gubben tackar för följet. S. 19.

J. F. G. H.

Acc: 753

Gastar

Mårdaklev, Vg

En man hör en gast skratta, uppmanar den att skratta i helsicke, får en örfil, gasten skrattar ändå mer. S. 32.

J. F. G. H. Gast

Acc: 753 Kalv. Vg

Vid Hängaledet var det "uhelligt"! En man får halten slagen av händerna där. Lassen välter för åkande. En man som kommer körande, ser genom huvudlaget två huvudlåta gubbar.

S. 34.

J. F. G. H.

Gast

Acc: 758

Artemark, D

Gasten ser ut som ett lindat barn, bådar dödsfall, då den kommer fram till huset.

S. 17

J. F. G. H.
Acc: 761

Gast

Solberga, B

Gast[redacted] på en ö, där en drunknad begrafts. Fyttar sovande, så att alla fötter ligga på en linje. S. 13

Gasten hördes på sjön. Fräste mot hårt väder. S. 13.

En person råkar ut för gast, sommar av. S. 14

I. F. G. H.
Acc: 777

Gastar?

Tonskog (Dl)

Så Tegfjällt vid en liten tjärn ha vägfarande ofredats. Drunknade få ej ro förrän de komma i kristen kyrkogård s. 5

I. F. G. H.

Gastar

Acc: 778

Õr (Dl)

Dagståndare. Möte-sjuk s. 7

Gast lik ett hästhuvud lägger sig på en vagn s. 8

I. F. G. H.
Acc: 280

Gastar?

Esunga (Vg)

Käring i grön kofta för kära tung. Synes när skjutskarlen ser mellan bitslit o. hundet. s 12

Gör lass tunga s. 12

I. F. G. H.
Acc: 791

Gastar
Eskilsäter (Vl)

Dagsteindare s 1-2

I. F. G. H.
Acc: 792

Bastar?
Sillerud (Vl)

Man far förbi kyrkogården säger: "Upp nu kvskören ska vi byta hästar!" Den talande fur av vägen fri ansiktet förvridet. s 7

I. F. G. H.
Acc: 802

Gast

Kåns jö. (Hl)

Höres vid vädershifte s. 52

I. F. G. H.
Acc: 805

Gastar Ellekulla

Ellekulla (Vg) >

Nyckakullagasten slår följe med en man. s 12-13.

(Forestorp (Vg).

En man som följer en annan får se en gast när han ställer beg på sin följeslagares fötter s 14-15

I. F. G. H.

Gast

Acc: 816

Istorp. Vg.

Fishare reta gasten, som hastar en stor sten mot deras stuga. "Smäll, smäll mutenegu!" s. 41.

J. F. G. H.

Acc: 819

G_astar

Ås (Sm)

Hökalta gast, en krokig barhuvad man med trasiga kläder, hindrar en skjuts

25-27

I. F. G. H. Gastar

Acc: 822 Långasjö (Sm)

Gast, vitklädd och lång som de högsta granarna. H. 2-3

J. F. G. H.
Acc: 824

Gastar

Släp (H)

Thjälfrusen pojke skriker
mot oväder s 8.

I. F. G. H. Gastar

Acc: 824 Okome (Hl)

Lantmätare - gast - ropar:
"Här stå ern och här gå ern"
s 15-16

I. F. G. H.
Acc: 826

Gastar ?

Harplinge (Hl)

Lasset tungt. När mannen sett gm huvudlaget synes liksom en bock skutta bort. s. 36-37

I. F. G. H.
Acc: 828

Gastar

Veinge (Hl)

En man härman en gasti förföljes ända hem av en hösäck

s 19.

J. F. G. H.

Acc: 828

Gastar

Tönnersjö (H)

Länghultagasten s. 57

J. F. G. H.
Acc: 828

Gestar
Eldsberga (Hl)

Strann döing förföljer
far o son (Tjuvfiskare) — "Ta
inte mej, tá' Ela!") s 59.

J. F. G. H.
Acc: 828

Gastar
V-axtorp (Hl)

En man tillhalar en gast
och blev gastkramad s 60.

J. F. G. H.
Acc: 830

Gastar
Veinge (Hl)

Vagnen Tungi en vit kabbhoppar ut vid kyrkogården.

0.5

Gastar

Vessige (Hl)

J. F. G. H.
Acc: 831

En man kastar sin kniv mot en gubbe, som gör lasset tungt. Finner dagen därpå kniven i en ryggknota s 7

J. F. G. H.
Acc: 835

Gastar
Arstad (sl)

Skrätt av gråklädd man
s. 9-10.

Kramad av gråklädd man - sjuk. s. 10.11.

I. F. G. H.
Acc: 836

Gastar
Stafsinge (Hl)

2 gastar på stranden slåss
s 11

J. F. G. Hn. Gastar

Acc: 839 Torslanda (B)

Gast ropar mot vädurskifte

c/12

I. F. G. H.
Acc: 841

Gastar
Veddige (Hl)

Lange Gast och Värj. s. 7

I. F. G. H.
Acc. 846

Gastar

Veddige, Hl.

"En kort och en lång – " göra bägge lika långa".
s. 9.

J. F. G. H.
Acc: 847

Gastar
Växtorp (Hl)

Pål Rasmusson - gast

1) Rider kapp med en ryttare
2) Uppehåller sig i ett ihåligt träd
3) Betvingas av punten Osbeck

s 1-10

Kapprittan versifierad s 11-12
Nedmaningen -"- s. 12-14

I. F. G. H.
Acc: 853

Gastar

Släp (Hl)

Kvinna har fått gasten på ryggen. Han far sin väg, när hon trampar på en plöjd åker 1-2

J. F. G. H.

Acc: 857

Gastar

Torpa (Hl)

En person, som "ridit ner" sig
är nu gast o. skriker best. s 9.

Kvinna härmar en gast, som
sedan förfölja henne s 12-13

J. F. G. H. Gastar

Acc: 858 Lindberg (Hl)

Man, som kört i diket eller kanalen
o. omkommit är gast. s 7
Ovaboven – gast s 8

J. F. G. H.
Acc: 860

Gastar
Skällinge (H)

Flinkagasten s 27

I. F. G. H.
Acc: 860

Gostar
Stammared (Hl)

Gör ett lass tungt; ger bonden en örfil, så han blir sjuk. s 48
Driver sprertatel med en bonde, då han tröskar s 48

I. F. G. H.
Acc: 860

Gastar
Nösslinge (Hl)

Dränkt människa är gast och ger bonde en öfil, när denne härmar honom 22-23.

I. F. G. H.
Acc: 860

Gestar
Skällinge (Hl)

Naturlig förklaring till "Gesten vid Skällinge sjö" s. 33-34

J. F. G. H.
Acc: 862

Gastar?

Veddinge (Hel)

Man sparkar till en hund.
Blir själv kastad upp i luften
s 30.

J. F. G. H.
Acc: 862

Gastar

Veddige (Hl)

Rövad sjöman gäst s 32

Stackejunkrar s 32

En gast sitter på en klippa, hugger eld så gnistorna flyger s 32

Gast bådan oväder s 32-33

Greven i Broby kör på en skjuts — oväder s 34

Människa m. ansiktet som ett bytte. Rök omkring 35

I. F. G. H.
Acc: 863

Gastar

Stamnared (Hl)

Svenna-junkrarna kommer arm i arm, elden dröser ur halsen — avväder 14–15

Kärs-källegast — en kutting

Hakärrsgastar m. fl. 15–18.° 15

I. F. G. H.
Acc: 863

Gustav Valinge (H)

Det låter som när frvera kurra om våren s 55

J. F. G. H.

Acc: 86 B

Gastar

Sällstorp (Hl)

Karska-kärringen sätter sig på en säck, som en man har på ryggen s 57

Svart hund-gast s 58-59

J. F. G. H.
Acc: 864

Gastar
Enslöv (Hl)

Gast vid "Bruda le" s 21

I. F. G. H.

Gastar

Acc: 866

Hunnestad (Hl)

Ligga pi marken o fara upp; Gast vid gadeléet i Blixtorp, (skriker) 13.

Jeppa Najls - gengångare 15

J. F. G. H.
Acc: 872

Gastar

Gunnarp (Hl)

Lägger sig på rygg en på en man
faller av i en bäck; det frasar i vattnet

s 26

J. F. G. H.

Gastar

Acc: 881

Eskilsäter (Vl)

Drunknad – gust – ropar gällt

s 15

J. F. G. H.
Acc: 886

Gastar.

Bro (Vrml.)

Gastar dansa kring eldarna.
s. 24

Gastar

914. V-altorp (Vg)

Gast hejdar en häst, kramar en man . 8.

J. F. G. H.

Gastar (?)

Acc: 917

Tiveds bygden (Vg)

Kvinnas lik så tungt att 7 hästar tröte-
köras (En underlig varelse på vagnen] 38.

Hästen nekar ej dra 38.

J. F. G. H. Gastar

Acc: 921 Dagsås (Hl)

Köllasmen – gast s. 2

I. F. G. H. Gastar

Acc: 922 Bollebygd (Vg)

Som en stor svart fågel, ropar 3 ggr s 31

Gast förföljer en man s 32

J. F. G. H.

Gastar

Acc: 928

Sexdrega (vg)

Gör föremål och lass(tunga;

skrattar 6-7

I. F. G. H.
Acc: 937

Gastar

Älvsåker (sel)

En man ihjälslagen i Salbu och
bliver gast 51.
Gast gör 1 människor så trötta
att de segna ned 52
Gråter som ett barn 53
Visar sig mot oväder 54.

J. F. G. H.
Acc: 948

Gastar

Hyssna (vg)

Bära gasten: "Skam lille satt på lånna." 13.

Gasten i Skämninge hage ger en man örfil 18

Gast villar folk i man skall vränga klåderna 18.

I. F. G. H. Gastar

Acc: 950 Seglora (Vg)

Ett mördat barn blir gast s2

J. F. G. H.
Acc: 953

Gastar
Alster (Vl)

"Dagstö" har ej hunnit undan innan solen kommit upp. s 40

J. F. G. H.
Acc: 964

Gastar
Fryksände (Vl)

Ett i hemlighet dödat och begravet barn 37; skriker; är ett slags fågel 37

I. F. G. H.

Gastar

Acc: 973

Karlskoga (Vl)

Kramnfolk 47

J. F. G. H.

Gastar

Acc: 974

Degerfors (Hl)

Skrik från ett kärr. s. 3.

Vid sjön s. 32. BLI GASTARAMAD.

J. F. G. H. S-astar

Acc: 984 V-albo Ryr (Dl)

Flyger i luften; skramlar som ett tort kaloskinn 49.

En man tar jord i skorna o. svär till sig en annans jordbit; ropar som gast "Hå här, hå här." s 50.

"Det är som om man hade ngn efter sig alldeles upp i ryggen" 55

J. F. G. H.

Gastar

Acc: 1010

Lerdal (Dl)

Den döda svärmodern (= ngt tog sej ur lufta och kastan på backen) vällar att en man blir sjuk s 16-17

J. F. G. H.
Acc: 1026

Gastar

Artemark (Dl)

En svart fågel ger varsel om dödsfall 75. Skriker: "Lik ur by!" "Kohom!" 74-75

SKRIKER GASTEN NÄR EN HO SKALL DÖ

HÄSTHOV = HÄST.

I. F. G. H.
Acc: 1030

Gastar

Svartrå (Hl)

Lantmätare-gast: "Hoi, hoi .... här gå'ert å här stå'ert 33.

Gast vid Högaberg lagar att en kvinna blir sjuk 34.

Gast i Ullareds bastu 35

Gast som en hösäck framför hästarna 35-36.

"Höbörda" kommer prande mot luften 37

I. F. G. H.

Acc: 1047

Gastar
Ärtemark (Dl)

Gastar i skepnad av ett revat spädbarn visar sig för kolare. s. 2

J. F. G. H.

Acc: 1050

Gastar

Färgelanda (Dl)

Har ett obeskrivligt styggt läte.

s. 5

J. F. G. H.

Acc: 1955

Gastar

Råggård (Al)

Tigga och lura på människor, krama dem tills de blir som trasor, kasta dem sedan långt bort.

Skydd mot gastar: en bibel och psalmbok i vardera fickan.

s. 22

J. F. G. H.

Acc: 1058

Gastar
Håbol (Al)

Kolare ser gasten i skogen. Han för förfärligt
oväsen uppe i topparna.

s. 11

J. F. G. H.

Acc: 1065

Gastar i Skällerud (Dl)

Gasten ser ut som en stor, svart gris. Han springer ralst mellan benen på en man och denne får sitta grensle på grisens rygg och rida hela natten.

s. 6

I. F. G. H.

Acc: 1067

Gastar

Seglora (Vg)

Syn av en gråklädd, huvudlös käring.

Syn av huvudlös gubbe.

Gasten höres i Sinkeshults ås.

s. 2

Kärma ej gasten! Man blir sjuk därav. r. 52, 53.

J. F. G. H.

Acc: 1070

Gastar

Seglora (Vg)

Gasten har många olika låten.
Un man klämmar gasten, klänger han sig
på en. Man får bära honom, tills man kommer
nr i något hus.

s. 6

J. F. G. H.

Gastar

Acc: 1073

Saleby (Vg)

Om man gick förbi en 'döplats' på kvällen, blev man "klämmater utåv ett spöke". Blev man klämmater, skulle man skynda sig hem och kasta ett eldkol mellan klädema.

s. 49

J. F. G. H.
Acc: 1083

Gastar

V. Trölunda (Vg)

Gasten – en död människas ande; håller till på land eller på båtar i hamn. s. 1

Gasten bådar oväder s. 1

Gastarna ställa till 'stollaty'; dra upp båtarna på land. s. 1

J. F. G. H.
Acc: 1083

Gastar?

V. Tröhunda (Vg)

En grav växer till en sjö; ur denna kommer någon upp och ger en man ett slag. s. 17

En fru får ett slag, så att hon blir svart i ansiktet. s. 17

"Dagstannare." s. 18.

J. F. G. H.

Acc: 1085

Gastar

Bollebygd (Vg)

Gastern för objud, förekommer, där döde foster begravts. s. 1

Ren man blir anfallen av gastern; kläderna slitas av honom. s. 2

J. F. G. H.

Gastar

Acc: 1088

Abild (Hl.)

Gastar – osaliga, kringirande andar.
Gastkramning.
"Uppdaing".

s. 2

I. F. G. H.

Gastar

Acc: 1097

Hysona (Vg)

Gastar är personer, som ej äro riktigt döda, eller avlidna brottslingar och sådana, som ej kommit i vigd jord.

Gastkramning och dödningarnyp.

s. 20

J. F. G. H.

Acc: 1101

Gastar

Björlanda (B)

Två fiskande bröder bli ansatta av två gastar. Gastarna slåss med varandra. Brödema få inte omtala, vad som skett, förrän efter 3 dagar.

s. 14-15

J. F. G. H.

Acc: 1101

Gasten

Björlanda (B)

Två bröder lägga ut ållinjer; stark dyning uppstår; de ro till Gastholmen för att övernatta; ofredas av gasten. På hemvägen uppstår häftig storm.

s. 16 - 17

J. F. G. H.

Acc: 1102

Gaster

Jörlanda (B)

Gastskriket — det sista ljudet den döende ger ifrån sig.

Ett ihandfluket lik ger upp ett gastkjut. Den som drunknat, blir gast, tills han vilar i vigd jord.

s. 20

I. F. G. H.

Acc: 1104

Gastar

Lundby (B)

Gastarna i Gaströset ställa till förtret-
ligheter för folk, som passera nattetid.

s. 6

T

I. F. G. H.
Acc: 1104

Gastar

Stenkyrka (B)

Två bondsöner, som slagit ihjäl varandra, fortsätta att kasta sten. En präst lagar att stenkastningen upphör.

s. 41

J. F. G. H.

Gaster

Acc: 1112

Karl-Gustav (Vg)

Een gast ilskriker vid en bro över en liten bäck. Een person blir lomhörd av ljudet.

s. 12

J. F. G. H.

Acc: 1115

Gastar

Källsjö (Hl)

En gast i en mosse skriker mot väder-skifte!

s. 7

I. F. G. H.

Acc: 1116

Gastar

Nösslinge (Hl)

En dansk och en svensk, som vållat varandras död, bliva gastar.

s. 7

Gastar skirka i en hage; ställa till med storm.

s. 8–9

I. F. G. H.

Acc: 1117

Gastar

Skällinge (Hl)

Grubbagårdsfrua – vit som snö, huvudlös och vid som en skrockhöna.

s. 14

I. F. G. H.

Acc: 1120

Gaster

Våxtorp (Hl)

En vitklädd gestalt växer till dubbel dörjd, ger en man en örfil.

s. 15-16

J. F. G. H.

Acc: 1127

Gastar

Breared (Hl)

Gasten i Gastavån, ett kärr.

s. 5-6

J. F. G. H.

Acc: 1130

Gaster

Veddige (Hl)

En huvudlös karl skrämmer en häst i sken, körkarlen blir sjuk.

s. 1-3

I. F. G. H.

Acc: 1136

Gastar

Lindome (Hl)

En gast ropar i en märgelgrav. s. 12

En gast skriker mot väderskifte. s. 13

J. F. G. H.

Acc: 1196

Gasten?

Lindome (Hl)

Den man ansätter av gasten, blir genomvåt av svett. Det hörs ett sus i luften, när gasten försvinner.

s. 14

J. F. G. H.

Acc: 1136

Gasten

Lindorne (Hl)

Gasten ansätter en häst; gasten försvinner, sedan en fickkniv stuckits upp under hästens pannrem.

s. 14-15

I. F. G. H.

Acc: 1143

Gasten

Tindhem (Vg)

"Garsten" vill förvilla folk; "hojtar och schoar".

s. 17

J. F. G. H.

Acc: 1143

Gastar

Fridhem (Vg)

Aldrig gå mitt i vägen vid 12-tiden på natten, då blir man gastkramad.
Botemedel: kasta en eldgaffel mellan linnet och bara kroppen 3 ggr.

s. 42

I. F. G. H.

Acc: 1147

Gastar

Flakeberg (Vg)

Gastkramning. Släppa ett eldkol mellan skjortan och kroppen.

s. 27

I. F. G. H.

Acc: 1150

Gastar

Borgvik (Vl)

Een stor, stygg kvinna sitter på en sten. Någon har blivit mördad där.

s. 4

I. F. G. H.

Acc: 1153

(Spökeri) Gast.
Fröskog (Vl)

En kvinna följes av en svartklädd man, som sedan blir huvudlös.

s. 6

J. F. G. H.

Acc: 1157

Gastar

Södra Ny (Vl)

En man, som satt ut felaktiga gräns-märken, skriker om natten: "Rårösa, rårösa!"

s. l.

J. F. G. H.

Acc: 1161

Gasten

Dals-Ed (Vl)

Barnen skrämmes för gasten.

s. 1

I. F. G. H.

Acc: 1163

Gastar

Öxnevalla (Vg)

Ej hänna gasten. s. 8

Om en börda blir tung, säges man bära på gasten. s. 8

Gasten gråter som ett barn, skrattar, far som en eldglo genom luften. s. 8-9

I. F. G. H.

Acc: 1163

Gasten

Exnevalla (Vg)

Em vallpojk sätter en kusta på sin käpp. Käppen flyger bort över taken.

s. 9-10

J. F. G. Hl.

Acc: 11164

Gaster

Bälinge (Vg)

Om man svarar en gast, får man en ärfil.

s. 15

J. F. G. H.

Acc: 1181

Gastar

E. Rekarne (Sdm)

Mot kramning: glödande kol. s. 4

J. F. G. H.

Acc: 1183

Gastar Flaheberg (V 8)

'Dagstö'.

s. 18

I. F. G. H.

Acc: 1213

Gastar

Borgvik (Vl)

En person, som handlat orätt mot en död man, blir angripen, då han far förbi kyrkogården.

s. 2

J. F. G. H.

Acc: 1231

Gastar

Vor (Vl)

Dagståndare. ~~Benämnes~~ BESKRIVES s. 9

Gubbar utan hurvud eller med hurvudet bakfram BOKÓT FRAM s. 23

Móten med stora hástar och människor. SAMMA s. 23

I. F. G. H.

Acc: 1250

Gastar

N. Råda (Vl)

'Dagstöd'.

Släppa eldbrand mellan linnet och kroppen för att inte bli 'krammen,' komma i beröring med dagstöd.

s. 12

Säga 'Tvi Gu hjälp' 3 ggr, innan man går över en bäck, för att inte bli krammen. s. 10

I. F. G. H.

Acc: 1252

Gastar

Bjurtjärn (Vl)

En flicka har mördats vid Jungfruberget och ovar alla förbifarande skjutsar.

s. 3

I. F. G. H.
Acc: 1255

Gastar

Seglora (C/g)

Gasten hörs skrika på höger sida om vägen, sedan flyger han över vägen och försvinner in i ett berg. s. 4

Några pojkar som ämna stjäla äpplen, få höra gasten. En fähusdörr öppnas av en stor hand med fingrar som en grep. s. 5

Gasten kastar snöbollar efter en, som hämnar honom. s. 5-6

J. F. G. fr.

Acc: 1263

Gastar

Krogsered (Hall.)

Två gastar slås på kyrkogården

s. l.

J. F. G. H.
Acc: 1268.

Gastar

Knäred (Hall.)

Om hästen inte vill gå fram, skall man gå fram och se genom huvudstolen; men skyndsamt annars fick man en bra örfil

s. 7.

J. F. G. H.

Gastar

Acc: 1272

Å (Hall.)

En gast vid dykkulla vid Svertingskulla; skrek mot väderskifte.

S. 6.

I. F. G. H.
Acc: 1277

Gastar

Munka-Ljungby (Sk)

Hästarna kunna ej röra sig ur fläcken, då kistan kommit på vagnen. Först då kistan avlyfts, börja de gå.

s. d.

I. F. G. H.

Acc: 1289

Gastar

Huggenäs (Vl)

En kvinna, som mördat, får ingen ro i graven, utan går igen.

s. 19

En huvudlös gubbe går på kyrkogården.

s. 23

J. F. G. H.
Acc: 1294

Gastar

Bro (Vl)

Vid Sörbrokorse visar sig huvudlösa gubbar.

s. 6

I. F. G. H.

Acc: 1316

Gastar

Gesäter (Sl)

Gasten finns i skogarna; kramar folk, så att de bli sjuka.

s. 20

J. F. G. Jr.

Acc: 1319

Gaster

Töftedal (Al)

Gasten har 2 el. 3 hunden; skriker hemskt, kramar barn, så de förlamas.

s. 4

J. F. G. H.

Acc: 1326

Gastar

Ed (Vl)

Om man stöter på en dagtändare, blir man kramad. Botemedel: föra ett eldlöst mellan skjortan och kroppen.

Man undviker att gå mitt i vägen, för där står ofta dagtändare.

s. 8

I. F. G. H.

Acc: 1340

Gastar

Varmm (Vl)

Om man måste vara vid vatten efter solnedgången, skall man vara alldeles tyst, annars blir man "gastkrammad".

Botemedel: släppa en eldglöd mellan tinnet och droppen 3 ggr.

s. 23

J. F. G. H.

Acc: 1341

Gastar

Älme (Vl)

Dagstörngen. s. 24

Spädabarn, som fötts i lön och mördats, blev gastar. Gasten är en sorts fågel, som far omkring och skriker på kvällarna.

s 24

J. F. G. H.
Acc: 1343

Gastar

Lungsund (Ul)

Dagstöen. s. 17

Barn, som fötts i löndom och dödats, blev en gast, som skriker om kvällarna. Trol. en sorts fågel. s. 18

Mot gastkramning: släppa ett glödande kol mellan kroppen och skjortan 3 ggr. s. 18

I. F. G. H.

Acc: 1346

Gastar

Vassända-Naglum, Vg.

Slagsmål mellan två "gåstar". Gasten är som ett benrangel. s. 40

När harugglan skriker i skogen, tror man, att det är gasten. s. 41.

Gasten-vålnader är döda barn. s. 41.

J. F. G. H.

Acc: 1349

Gastar

Håcksvik, Vg.

Gasten skrattar; farligt att härma gasten.
s. 42.

När gasten skrattar, bådas sjukdom och otur.
s. 43

Rökning med svavel mot gastkramning. s. 42

I syndafallet kastades änglarna ned; en del blev gastar
s. 42

I. F. G. H.
Acc: 1349

Gastar

Håcksvik, Vg.

En "stakakarl", som gjort orätt, måste springa gast efter sin död. Han skriker:

"Vid Djupa göl och Lae sten och Tråsatäck,
där går märket rätt!
Mig ångrar!"

s. 44

Samma sägen s. 45, 46.

J. F. G. H.

Acc: 1358

Gast

Strängsered, Vg

Gasten i Gastahagen. s. 11

J. F. G. H.

Acc: 1371

Gastar

Kallsjö (Hall.)

Gasten i Nedragärde, en man
hängde sig; gick igen trots likpsö.
s. 10.

Gastar

J. F. G. H.

Acc: 1373

Näsilinge (Hall.)

Gasten i Skallefall.

Svart fågel vid altaret.

s. 6.

Lass i Skallefall dränkte sig

s. 6-7

Gick sen gast vareuda natt. s. 7.

Ett par skulle genom gården i Skallefall, gasten

mötade dem. Gasten en karl som låg dö. s. 7-8.

J. F. G. H.
Acc: 1373

Gastar

Nösslinge (Hall.)

Gasten vid Skallefalls kärr.

En brudgum skulle ha dränkt sig bröllopsdagen.

Uppenbarade sig för mutare.

s. 9.

J. F. G. Hs

Acc: 1374

Gastar

Rolfstorp (Hall.)

Gäst i Vagnhallalidun; hästarna stannade.

s. 3.

J. F. G. H.

Acc: 1380

Gastar

Grimmared, Vg.

Vägrydsgasten hindrar de vägfarande. s. 1-2

Gasten i Gårdakuk skriker mot väderskiffte. s. 3

J. F. G. H.

Acc: 1381

Gast

Gumarsjö, Vg.

En stor gutte håver sig på vagnen i Bäckslid. Den store gubben har mördats på platsen.

s. 9

J. F. G. H.

Acc: 1383

Gästar

Karl-Gustav, Vg.

Gasten i Brunabo hage. s. 53

En gast låvar var natt en fiskares eka; en natt när det duggregnar, säger han: "Det kommer lite torregn." Fiskaren ger gasten stryk och han säger då: "Nu kom det ett stort rönnepåkaregn." s. 54

J. F. G. H.

Acc: 1392

Gast

Morlanda, B.

Gasten vid Islandsberg hörs sjunga psalmen: "Jag kommer från ett brusande hav."

s. 16

J. F. G. H.

Acc: 1393

Gastar

Björlanda, B.

Kasta en sten och läsa Fadervår, när man går förbi ett gasthus.

s. 63

J. F. G. H.

Acc: 1393

Gastar

Björlanda, B.

Två gastar på en holme skrämma bort två bröder genom att kasta ett djurskelett mellan sig.

s. 13-H

J. F. G. H.
Acc: 1396

Gastar.

Lindberg (Hall.)

En orättrådig fogde på Lindhov gick gast.

s. 13-14

Orättvisa vid storskifte.

s. 14.

Hästarna orkade inte dra liket, förrän råghalm virades runt hjulringarna. s. 14.

J. F. G. H.

Acc: 1396

Gastar

Lindberg (Hall.)

Gast väcker av mjölsäckar;
bonden fick sig en öfvil.
s. 15.

Gast jagar 4 personer in i en
kasta, slår till i dörren. s. 16.

J. F. G. H.
Acc: 1396

Gastar.

Rolfstorp (Hall.)

Lantmätare går gast; ropar: "Häråt! Häråt!"

En person härmade honom; gasten sökte härmas.

s. 25.

Gasten bäres s. 26.

Själospilling-gast s. 26.

J. F. G. H.

Acc: 1402

Gast

Sk. Sundby, Vg

Slagsmål mellan en gast och dennes före kamrat.

s. 15-16

En man, som på skämt lagt sig i sina döde kamrats kista, får varje natt besök av den döde, som gastkramar honom.

s. 17-18

J. F. G. H.

Acc: 1420

Gastar

Mårdaklev, Vg

Gasten skraltar, når han vilselett en vandringsman. Rökning med "svavelspeter".

s. 1, 2

J. F. G. H.

Acc: 1443

Gastar

Gunnarsjö, Vg

Gasten skriker mot högtiden och väderskifte. s. 5

En skejts stannar i en backe, där en man slagits ihjäl. s. 5

J. F. G. H.

Gastar

Acc: 1450

Skällinge (Hall.)

Om en hade fått en gast på vagnen, skulle en gå fram och titta genom huvudlaget.

S. 6.

J. F. G. H. Gastar

Acc: 1451.

Veddige (Hall.)

Röakärrsgasten skrattar och skriker; blev ilyälkittlad.

s. 3.

J. F. G. H.

Gastar.

Acc: 1451.

Sverige (Hall.)

1. Slå eld med flinta och stål mot gastkramning. s. 15.

2. Stål – helst en kniv – hängande vid sidan, så har gasten ingen makt med en. s. 15.

J. F. G. H.

Gastar

Acc: 1460

Enslöv (Kron.)

"Ryttaregubben" skriker mellan Öknalt och Tavla.

Fick sådda för honom. en gubbe höll på att få ligga och dö i marken, för ingen vågade sig ut.

s. 9—11.

J. F. G. H.
Acc: 1460

Gastar

Enslöv (Hall.

Aldrig svara en gast. Då kom han och ropade: "Nu ska du ner och jag upp."

s. 12.

Drunknad rövare går igen. s. 18.

Gastar

J. F. G. H.

Acc: 1464

Ljungby (Kall.)

Gasten brukade åka. spöna genom huvudlaget; men vakta sig för en örfil av gasten.

s. 5.

Gasten brukade också låta bära sig.

s. 6.

J. F. G. H.

Gastar

Acc: 1464

Sverige (Hall.)

Gasten i Skrattås, skrattar.

s. 12.

J. F. G. H.

Acc: 1478

Gastar

Gillberga, Vl.

Dagståndarer — sådana som tagit livet av sig; kunna visa sig som luvudlösa gubbar. Farligt att stöta hop med dem.

S. H

J. F. G. H.

Gasten

Acc: 1504

Stenebу, Al.

Hästen stannar; spotta genom betslet.

s. 1

I. F. G. Hl.

Acc: 1570

Gasten

Eikstad, Hl.

Gasten – Gamle Erik.
Spotta hästen i pannan och ruta ett kors, när han stannar.

s. 18

I. F. G. H.

Acc: 1576

Gastar

Sundals Ryr, Sl.

Gasten är en sorts fågel; han vässas och skrattar. Förbipasserande bli gastslagna.

s. 10

J. F. G. H.

Acc: 1518

Gastar

Ör, Sl.

Gasten håller till i skogar.
Slagsmål mellan två gastar.

s. 5

J. F. G. H.

Gast

Acc: 1519

Brunn, Vg.

"Gasten" spelar en dödgrävare.

s. 5

I. F. G. H.

Acc: 1540

Gastar

Erikstad, Sl.

Gasten är torr och skrumpen, men väger lika mycket som en tunna råg; hänger sig på vandrares rygg.

s. 14

I. F. G. H.

Gastar

Eikstad, Al.

Acc: 1540

Mätning för att utröna, om man blivit gastkramad. Kvinnor, som gå genom en skog, bli ofta gastkramade.

s. 15

J. F. G. H.

Acc: 1570

Gastar

Eriksstad, Al.

Ett stort, torkt och skramlande skinn far fram över en person, som sedan får fallandesot.

s. 66

J. F. G. H.

Acc: 1571

Gast

Brunn (Vg.)

Ungdomar härma gasten; gasten förföljer dem s. 1

J. F. G. H.

Gastar

Acc: 1572

Tvärred (Vg.)

Gast ropar: "smått, smått mussepottaregn": Fisharena svara: "Stort, stort hulepåkaregn." Gasten kommer runt sjön. Gubbarna fly hem. Gasten slår i väggarna och löser upp notens maskor. s. 1 o. 2.

Gasten vill göra två karlar lika långa s. 2.

J. F. G. H.

Acc: 1587

Gastar

Slöinge, Hl.

Gast åker med. s. 19.
Höoäck på vägen. s. 21.
Blir kramad av gasten. s. 23.
"Varst" en död ryttare red omkring vid jul. s. 28.

J. F. G. H.

Acc: 1597

Gastar

Hungsham, B.

Två män falla överbord och ropa hela natten på hjälp; ingen vågar komma till hjälp, ty man tror att det är gastar.

s. 4.

J. F. G. H.
Acc: 1598

Gastar

Tossene, B.

Gastarna på Väderöarna spöas med hasselkäppar av jätten i Bottnaberget.

s. 5-6

J. F. G. H.

Acc: 1600

Gastar

Bohuslän

"En stacket och en svång, en kort och en lång". Gastarna dra fiskarna fram o. tillbaka för att få dem lika långa.

s. 5

J. F. G. H.

Acc: 1606

Gastar

Eskilsäter, Vl.

En drunknad kallar på skepparen en julkväll. Hans lik hittas. s. 24

En drunknad manar en fiskare att leta efter hans lik. s. 24-25

J. F. G. H.

Acc: 1620

Gast

Västergötland

Gumman hör i skogen sitt namn ropas. Tror att den ropande är hennes man. Svarar. Något tungt hänger sig på hennes rygg, släpper först när tuppen gal. Skrattar.

Sid. 4.

J. F. G. H.
Acc: 1653

Gast

Hudene (Vg.)

Gast oroar Lars i Huggården. Lars läser Guds ord men gasten läser efter. "Din tid är snart förbi". s. 74.

J. F. G. Jr.

Gast

Acc: 1654

Hudene (Vg.)

Gastar - det var barn, som dött innan de blivit döpta.

Sid. 44.

J. F. G. H.

Acc: 1692

Gastar

Solberga, B.

Gasten söker göra alla lika länga. s. 14.

J. F. G. H.

Acc: 1758

Gast

Högsåter, Hl.

Den man möter en stor, stygg gubbe, som går vid hans sida och ser honom i ögonen. Gubben kan inte komma över nyodlmande vatten; ger upp ett hemskt vrål. Vid hemkomsten omtalar mannen sitt äventyr, men får genast blodstörtning.

s. 6

I. F. G. H.
Acc: 1760

Gastar

Trändefors, Hl.

Gasten skriker i skogarna. Hans rop förväxlas med rävens tjut. En kvinna råkar ut för gasten; hon förlorar hörseln.

s. 16

I. F. G. H.

Gastar.

Xcc: 1769

Slöinge (Hall.)

Ryttare spökar i Aktarpsgården

s. l.

I. F. G. H.

Gastar

Acc: 1786

Onsala, Hl.

Gast vid Alafors – rycher bakhjulen av vagn. s. 50
Gast på lass-tar man betslet av, ser man den. s. 51
Gatenhjelm slåss med gastarna. s. 52.
Mossagasten shriker. s. 53-55
Gastshrik vid Strandgården. s. 56-58

J. F. G. H.
Acc: 1797

Gast

Askim. Vg.

Man ropar till gasten: "Håll häften på dej." Han blir svårt sjuk. s. 10

Självmördare blev gast. Gick igen som stor sugga. Sprang mellan benen på folk. En fick rida på henne. s. 11. 12

Gast söker göra två harlar lika långa. Vad han säger, då han minlyckas. s. 13. 14

J. F. G. H.

Acc: 1824

Gautar

Dagsås (Hall.)

Gasten i Skedlid.

s. 3.

J. F. G. H.

Gastar

Acc: 1824

Grimeton (Hall.)

Ett mördat barn gått gast i Bracke.

s. 4.

Ett mördat barn i prästgårdens trädgård

s. 4.

Den mördade funn på Borstorp. s. 5.

J. F. G. H.

Gastar

Acc: 1827

Nösslinge (Hall.)

Ola på Skogen går gast och förtynger lassen s. 4-5.

Gasten på Harsåsakullar. s. 6.

Gasten i Skammerhults-skog hindrar vägfarande s. 7.

J. F. G. H.

Gastar

Acc: 1828

Skällinge (Hall.)

Gast skrämmer dragare i Gällarps hage.

s. 4.

J. F. G. H. Gastar

Acc: 1831 Karl Gustaf. Vg.

Rop som ofta höres mot vädershifte s. 17.

Gastar

J. F. G. H.

Acc: 1834

Wärö (Hall.)

När gasten håller lasset, ska en gå framom hästarna och titta mellan örona, så får en se, vem som åker, och så kasta till honom en päng: Här har e en päng, ta nu å ryg å dra, å lä oss vara i fre."

s. 3.

I. F. G. H.

Acc: 1848

Gastar

Lycke, B.

En piga hoppar trots varning över en gårds-gård, där den är lägst, och blir kramad och svårt sjuk. s. 5

Gasten på Hjälm håller till ute på Skäret. Det är en grå gubbe med djurliknande huvud. Skriker mot oväder. s. 6

I. F. G. H.

Gastar

Acc: 1848

Lycke, B.

En man, som omkommit under en storm, säger till sin son att dragga efter honom. Han tar honom i låret; där blir ett märke som efter 5 fingrar.

s. 11-12

J. F. G. M.

Gast

Acc: 1860

Segtora, Vg.

Gasten skriker som ett barn. Han söker narra folk ned i moras.

sid. 1

J. F. G. H.

Acc: 1862.

Gastar

Järvås (Hall.)

Upplingen som manade fram
kung Svede: "Stå upp, du Goliat, så
ja se, vad du är för en kär."
Gasten förföljde honom sedan ända
till hans hem.

s. 2-3

Gast hindrar skjuts, se körkarlen en örfil. s. 8, 9.

I. F. G. H.

Acc: 1875

Gast

Brunskog, Vl.

Gasten är en fågel i skogen, som ingen får se. Den tillhör skogsrået. Gasten skriker "hållår", vid en kärja. Kolaren slänger ut sin ska; den försvinner spårlöst.

s. 16

J. F. G. H.

Acc: 1882

Gasten

Eldsköld, Dl.

Damen skrämmas för gasten. Han är som en fågel och skriker hemskt.

s. 1

I. F. G. H.
Acc: 1897

Gast

Summerno, Vl.

Om en kvinna mördar sitt barn eller lägger det i lönn, blir det en gast av det. Om kvällarna hörs gastskrik på dessa platser.

s. 4

J. F. G. H.

Acc: 1926

Gast

Skepplanda, Vg.

Gasten ropar gubben vid namn. Gubben svarar "hörj", ty man skall ej svara ja, ty då blir man förgjord. Samtal mellan gasten och gubben.

S. 46

J. F. G. H.

Acc: 1953

Gastar

Valla, D.

Gastar - Dådana som bli bort i sjön.
Skrika mot oväder. s. 3

J. F. G. H.
Acc: 1962

Gastar

Linderöd, Sk.

Råkar man ut för gastar, skall man gå hem i tystnad och lägga sig utan att tända ljus.

s. 34-35

Stötekullspilten förföljer en ryttare. Förvandlar sig till en tunna. Mannen räddar sig undan, men hästen stryker med.

s. 35-37

J. F. G. H.

Gastar

Acc: 1964

Abild (Hall.)

1. Drasten bråkar med hästarna vid Abildsbrokullen. (Se nevan) s. 24–25.

2. Mördat barn vid Skälvarehägkullen s. 25.

3. Parsen var ovettig på en gast; fick en örfil, så han spottade blod i 8 dar och dorp. s. 26.

J. F. G. H.

Gästar

Acc: 1964

Abild (Hall.)

4. Graven vid Abildsbrokulle gör sig tung och åker; hästarna stanna; körkarlen ser genom huvudlaget och ser en gubbe kliva av.

s. 26-27.

5. Gasten Jörg en hund, som återfanns i graven.

s. 27-28.

J. F. G. H.
Acc: 1964.

Gastar

Abild (Hall.)

6. Gasten i Målängskogen ställer till spektakel för vägfarande och skrattar sedan hemskt.

s. 28.

J. F. G. H.

Gastar

Acc: 1968

Morup (Hall.)

Gasten stannar hästen; Tilla
genom betslet.

s. 24-25.

J. F. G. H.

Gastar

Acc: 1973

Strea (Hall)

1. Gasten vid Levet i Bergagårds Etke hindrar dragarna i 4 timmar. s. 12-13.

2. Gastar plåga förtynga lamm. s. 13.

3. Gast leder vilse. s. 11.

J. F. G. H.

Gastar

Acc: 1975

Årstad, Han.

Gasten "åker"; ser ut som en säck s. 16.

Gasten bäres s. 16–17

J. F. G. H.
Acc: 1978

Gustar

Karl Gustav, Vg.

Två kalvar ligga mitt på Vägen. Bonde kommer åhande; får besvär av kalvarna. Det skrattar i skogen. s. 5-6

Mördad kvinna skriker mot väderskifte s. 7

J. F. G. H.

Gastar

Acc: 1980

Våxtorp, Hall.

En gast höll till vid Gastaklämma på Båryd.

Han brukade gastkramma dem som färdades förbi.

S. 8.

I. F. G. H.
Acc: 1984

Gastar

Mölndal, Vg.

Hästarna hejdades vid Ladders vid Krokslätts fabriker.

s. 6.

Ett 'dagstö' syntes en annan gång vid samma plats.

s. 6

I. F. G. H.

Gastar

Acc: 1989

Herrestad, B.

En gast rider en häst. Försvinner då en kniv kastas genom betselremmarna. s. 11

Man måste smyga sig förbi gaströsen. Kasta stål i kors framför sig. s. 12

J. F. G. H. Gastar

Acc: 1990 Spanarp. Sk

Två gastar slås vid Kanagården. Den segrande spöjer en karl, som åsett striden: "Säg du kun jag kappa'n?" — "Ja, kappa'n mer," sa karlen. Men sen förföljdes kan av den förlorande gasten

s. 14

J. F. G. H.

Gast

Acc: 1990

Tröstöv, Hall.

I Ranelid visar sig en gast i form av en kålsäck.

s. 19

J. F. G. H.

Gast

Acc: 1990

Vinberg, Hall.

Gast i form av en säck tjuvåker

s. 28

J. F. G. H.

Acc: 1992

Gustav

Fryele, Sm.

Skälvrångare ha en skälsten i st. för lmund. De äro dömda att vandra natttid mellan skälstenarna.

s. 2

J. F. G. H.

Acc: 2028

Gästar

Brunskog, Vl.

Två gubbar, "Stamprejon" och "Tomas", dansa varje natt en vild dans på kyrkogården. Deras rester upptagas o. gråvas ner i en mosse.

s. b

I. F. G. H.

Acc: 2045

Gastar

Blomskog, Vl.

Ren man, som klämts ned av en fallande fura i en myr, skriker på hjälp. – De som inte fått vigd gjord, klaga.

s. 66-67

J. F. G. H.

Acc: 2056

Gert

S. Sam, Vg.

Gert i Fagerbergs hage s. 14

Man ser gasten, om man ser genom
kästens betsel - han ser ut som svart kula s. 14

Hur man ej dricker örfilen. s. 14

Kästarna blir matta. s. 15

J. F. G. H.

Gast

Acc: 2057

Mårstad, Vg.

Gasten skrattade. En karl kastade en slant till honom, för fick han något, så tog han. Slanten föll i riskögen. Riskögen river i sår. s 29

Gasten – den Onde själv s. 29

Måste springa runt om sjön s. 30

J. F. G. H.

Gastar

Acc: 2074

Váró, Hau.

Utplundrat strandvrak ropar:
"Giv mig åter min röda rock
och mina "strumpefiler'."

s. 10.

Farligt att hörma gasten. Sk. s. 11.

J. F. G. H.

Acc: 2084

Gastar

Gustav-Adolf. Vg.

Gastar ställa sig på lass. s. 19, 20
Man skall svära förskräckligt, då man
säger at garten att gå av lasset. s. 20.

J. F. G. H.

Gastar.

Acc: 2092

Wäiö, Kau.

Gast vid Store pöl till Jönses. det var en käring som dränkt sig där. Gasten brukar låta bära sig.

s. 18–19

J. F. G. H.

Gast

Acc: 2105

St. Lundby, Vg.

Gast hänger sig på en man. Denne borde frågat honom var han var nerlagd. "För gast det var små barn som mördats –"

s. 6

J. F. G. H.

Gastar

Acc: 2133

Nösslinge. Hall.

En karl, som kört i hjäl sig på Mölnhults mossar, går gast.

En bonde härmade honom och förföljdes av honom.

s. 5–6.

Gasten vid Dalagärde såg; skriker mot väderskifte.

s. 7

I. F. G. H.

Acc: 2143

Gast

V. Tunhem, Vg.

Gasten härmas en skara ungdomar, repeteras
deras skratt och prat från föregående kvall s. 2.

I. F. G. H.
Acc: 2166

Gast

Horred. Vg.

Gast stjäl eka från en karl. Denne pirkar gasten med ett flogrönnspö. Gasten skriker "Stort, groot rönnespöregn!" s. 13.

J. F. G. H.

Acc: 2168

Gastar

Norum, B.

Gastarna "nja sig" mot dåligt väder.
Gastar – personer, som omkommit i havet.
De ha fått ro, sedan prästerna kristnat havet.

s. 1

J. F. G. H.

Gast.

Acc: 2178

Skällinge. Hall.

En dödskalle lånad. En gast kommer och skriker: "Håge (Håkan) vill ha tebaka sitt hewe igen".

s. 12.

J. F. G. H.

Gastar

Acc: 2180

Frillesås. Hall.

Ett strå på en självspillingsgrav blev till en gast och förföljde den, som slog av det.

s. l.

I. F. G. H.
Acc: 2181

Gast

Grimmared. Vg.

Drunknad man blir gast. Blir dagstånd en gång. Ses blott av den, som är i synne. s. 3
Gast slår omkull en lykta och dunkar i väggen. Orsakar sjukdom. s. 4

J. F. G. H.

Gast

Acc: 2194

V. Ämtervik, Vl.

Om ett mördat barn gräves ner vid en stubbe el. sten, blir det en gast, som ger upp hemska tjut.

s. 11

I. F. G. H.

Gastar

Acc: 2208

Råggård, Dl.

Gasten kastar en soldat långt bort. Gasten ser ut som en grå so och skriker som en so; när man trampar på honom, känns det, som när man trampar på "skrollis". s. 4-5

J. F. G. H.

Gast.

Acc: 2204

Bollebygd. Vg.

"När foster fördrevs eller barn mördades, blev dessa sedan gastar." s. 36

I. F. G. H. Gast

Acc: 2706 Kiruna, Vg.

Gast hindrar gubbe att gå in i sin stuga.
Mutas med en slant, som kastas bland ved.
Gasten kastar isär veden för att få tag på
slanten. s. I

J. F. G. H.

Gastar

Acc: 2215

Tjärby. Kan.

En likvagn med svarta hästar eftersöjd av en stor svart hund sågs mellan Tjärby och Kånagård. Då hade ett självmord ägt rum.

S. G.

J. F. G. H.

Acc: 2216

Gastar

Angelstad, Sm.

Gastarna hindra vägfarande vid Bolmstads vägskäl. - Spotta genom betslet; ej gå framför hästen, då får man en örfil.

S. 1

J. F. G. H.

Gustav

Acc: 2217

Almerstad, Sm.

Gustakramning: röka sig med svavelstickor.

s. 13

J. F. G. H.
Acc: 2221

Gastar

Uråsa, Sm.

Varelse liknande fläckig ox åker med på bondes vagn till kyrkogården, tar sig över muren in på kyrkogården. Hemskt lätt. s. 3.

Gastar göra åverkan i en kvarn-hrama ägaren, som sedan aldrig var frisk – s. 3.4.

J. F. G. H.

Gastar

Acc: 2221

Uråsa, Sm.

Patron Tärnvall hade en kvarn, som han påstod sig tycka mer om än sin hustru. I kvarnen höllo gastar till. Patronen blev en kväll svårt gastkramad.

s. 6-7

J. F. G. H.

Acc: 2225

Gastar

Lönsboda, Sk.

Gastarna äro fallna andar, som störtats av Gud.

Om gasten sitter på lasset, skall man låsa fadenväl baklänges och se genom fetslet; det skall ske snabbt, annars får man en örfil.

s. 9

I. F. G. H.
Acc: 2251.

Gastar

Knäred. Hall.

Gasten får bära upp "fjärde hjulet." s. 5.
Gast i Östra Länge ger örfil. s. 13.

I. F. G. H.

Gastar

Acc: 2260

Harplinge. Hall.

Endmund i Skintaby fick köra en gast hem; sen dog gasten ett vårdsamt dag i porten.

s. 11-12.

J. F. G. H.

Gastar

Acc: 2263

Slättåkra. Hall.

Gastar hänga sig på lassen; rulla som hösäckar framför hästarna. s. 36

Gastar efter lantmätare skrika: "Bort!"

s. 37–38.

De förvilla. s. 38.

J. F. G. H.

Gastar

Acc: 2265

Söndrum. Hall.

"Stranddöingar" farliga s. 6.

Mön i Egetånga förföljes av en gast s. 6–8

J. F. G. H.

Acc: 2277

Gastar

Gränna, Sm.

Man kan få "gastatyngd" på lasset. Man kan bli av med den, om man stannar utanför porten till kyrkogården o. korsar sig I ggr.

s. 8

J. F. G. H.

Gastar

Acc: 2282

Eskilstuna, Sruul.

Två män, som varit evänner i livet, fortsätta fiendskapen efter döden. En syndfri präst lyckas få dem till ro genom att slå dem med ett vitt kläde.

s. 1-2

J. F. G. H.

Acc: 2355

Gastar

Bohuslän, Vl.

Om gasten hörs ropa utåt sjön, kommer någon i sjönöd. Gasten kan ta folk med sig i djupet. Skriken mot oväder.

s. 2

I. F. G. H.

Gast

Acc: 2367

Velinge, Vg.

Gubbe söker fügäves tända sin pipa. Då alla tändsticksorna äro slut, flatskrattar gasten över honom. Gasten hade inte varit människa. s. 4

J. F. G. H.

Acc: 7370

Gast

Skallsjö, Vg.

Gastar voro odöpta barn, som mördats. En flicka i Skallsjö kallades Gastemamma. s. 16

J. F. G. H.

Acc: 4396

Gast

Rängedala. Vg.

Gasten kallar flicka vid namn. Di kom
stannar och lyssnar, skrattade det hårt.
Det var gasten. "Om då va' en fågel, tro?" s. 17.

J. F. G. H.
Acc: 2397

Gast

Toarp. Vg.

Gasten – "då à la själve Skam- shrattar. o. 4.
Berguven är en annan fågel! s 4

I. F. G. H.
Acc: 2398

Gast

Gingri, Vg.

Gärsten ropade och kallade vid namn. Svarade man, blev man förvillad. Då skrattade gasten.

s. 4.

I. F. G. H.
Acc: 2399

Gast

Länghem. Vg.

"Vad skrattar du efter, din jävel!" – Då fick han sej en vinge, så han blev liggande en stund." s. 4

En gast bodde i Gasteka vid Jänglebroa. s. 5

Gast ropar till fiskare: "Smått mutregn." De svara-stort. långt knule påharäl (-rär?) "! borde du ha –. Svårt regn kom. Gasten plockade sönder noten. s. 6

J. F. G. H.

Acc: 4199

Gast

Långhem. Vg.

"Mor var ute för gorden". Gorden skrattade. Men det var omöjligt för honom att gå över bäcken. Då mor kommit över bäcken, brakade det till i skogen —

s. 6, 7.

I. F. G. H.

Gast

Acc: 2400

Od. Vg.

Gasten ropade; förvillade folk. Exempel. s. 2.
Trampo på villegräs. – NÄR DET GÅTT GAST s. 2

J. F. G. H.

Gastar

Acc: 2439

Rävinge. Hall.

Gastkramning. s. 5.

J. F. G. H.

Gast

Acc: 2440

Bäreberg, Vg.

Gubbe gick och plockade hästalortar i en stekepanna. Den, som tillagade honom, blev sjuk.

o. 1

J. F. G. H.

Gast.

Acc: 2442

Stävie, Sk.

Gast vahtade skatt. Två män "sätta treamål" på gasten, gräva sedan där de sett gasten. s. 1.

Gast kom in i stugan och slog ena benet av gubbe. s. 2.

J. F. G. H.

Gast.

Acc: 2449

V. Torsås, Sm.

Gasten åkte med. Kastar man en penning och säger: "lej en skjuts med någon annan och lat mej köra!", försvann gasten. s. 10

J. F. G. H.

Gartar

Acc: 2451

Knäred. Hall.

Stugan flyttas för undvika gatkramning

S. 10.

J. F. G. H.

Acc: 2500

Gast

Långared. Vg.

Lovisa var död. Grannkvinna lånar hennes
soffelock att stuva sina mattor på. Men
hon blev sjuk och fick på höstet märke
av en hand - märket satt kvar i tre vecker.

p. 9.

J. F. G. H.

Gastar

Acc: 2505

Vedrige. Hall.

Den skrattande gasten i Kvarnonce, blev ihjälkittlad av ett par töser.

s. 13.

J. F. G. H.

Gast.

Acc: 2570

Länghem. Vg.

Gasten höll till vid vattendrag och sanka mar-
ker. Skrattade. Man blev gasthrumad. s. 41
Kvinna tappar en vante; finner den ej. Någon
ropar: Hitta du'n? s. 42.
Vränga mössan. ~~SATTA~~ Bar SKYDD MOT GASE s. 43

J. F. G. H.

Gast

Acc: 2573

Skärv, Vg.

Skjutsbonde kör genom en skog. Hästen lyfter flera gånger av vagnen. Bonden svor till och bad, att han icke vara i fred. Hemskt platskratt.

s. 7.

I. F. G. H.

Acc: 9577

Gastar

Ölserud. Vl.

Gasten ropade då någon dränkt sig eller förlist.

s. 11

J. F. G. H.

Acc: 9578

Gastfar

Nr. VI.

Gastrop uppmuntra var den drunknades lik är att söka.

s. 6

J. F. G. H.

Gostar

Acc: 2630

Stafsinge. Hall.

Gosten visar sig som en stor hösäck och hänger sig på lassen. s. 22.

J. F. G. H.

Gastar

Acc: 2680

Lerum. Vg.

Rövare dränkte barn i Aspen. Där hör-
des sedan gastar shrika. s. 1

J. F. G. H.

Gast

Acc: 2091

Sandhem, Sg

Frysning och mattighet berodde på att gastar flugit på en.

s. 14.

I. F. G. H.

Gast

Acc: 2726

Landa. Vg.

Gasten hölls i träsk. Skrik och förvillade folk, att de skulle gå ner sig i träshet.

s. 21

J. F. G. H.

Gast

Acc: 2733

Kvinnestad, Sg.

Brännare hörde gasten om nätterna - det
lät som om hundar skällde. s. 10

J. F. G. H.

Acc: 2747

Gast

Grinstad, Sk.

Det fanns en stor fågel, som kallades "gast". Om den flög över en, fick man "maran" = andtappa. Bra att sälta sig.

s. 3

J. F. G. H.

Gast

Acc: 2760

Lerum. Vg.

Gast - ett barn, som mördats. s. 5

I. F. G. H.

Gast

Acc: 2764

Sätila, Vg.

Gast satte rig på lasset. s. 4

Gostar

J. F. G. H.
Acc: 2769

Våxtorp. Hall.

En grym fogde på Vallen blev efter döden en svår gast (Pål Rasmus). S.4-6.

I. F. G. H.

Acc: 2782

Gasten

Brunskog, Vl.

Gasten är en fågel, som många hört men ingen sett. Bössan blir skämd, om man skjuter gasten. - Gasten är skogsråns fågel. S. 5-7

I. F. G. H.
Acc: 2785

Gastar

Grönahög, Vg.

Gasten förvillar folk. Skrattar. s. 10
Satte sej på vagnen. s. 10
Gasten till lantmätaren, som mäter falskt: "Du går å ja rier, men ja mål rätt." s. 11

J. F. G. H.

Acc: 2795

Gastar

Mo, Dl.

Från Gaståsen hörde gastarna skrika. s. 7

J. F. G. H.

Gastar

Acc: 2798

Landa. Hau.

Gastar bruka "tjuvåka"; titta genom betslet.

s. 23-24

J. F. G. H.

Acc: 2802

Gastar

Stråvalla. Hall.

Gastar bruka tjuvåka s. 14.
Gast tvingar en bonde att bygga om
och flytta sin gård s. 15
Gastar skräcka vid Gastakärr s. 15
Klockare frös i kjol i By och blev gast s. 16.
Hall, som kärnade gasten s. 16-17

Gastar

J. F. G. H.

Acc: 2804

Frillesås. Hall.

Krawatag med gasten vid Frillesås

Kyrka

s. 1-2

J. F. G. H.

Gastar

Acc: 2824

Hishult. Hall.

Gastar tjuvåkte och tyngde. s. 12.

Medel: tilla genom bälslet eller genom ena rockärmen s. 12.

J. F. G. H.

Acc: 2831

Gastar

Bäcke, Dl.

Gasteken på Björbotens mark; där hoddes gasten bo. s. 41, 42

Gasten höll till i dufften; han var som ett tort skinn; han ville suga blod. s. 42

I. F. G. H.

Gastar

Acc: 2850

Holsljunga. Vg.

Farligt att härma honom. s. 6
Gasten släckte lysestichan – skrattade. s. 6
Gasten var en ande vid vattendrag –
han kunde ej gå över vatten. s. 6.

J. F. G. H.

Acc: 2853

Get

Öxabäck. Vg.

Mördat barn blev get. s. 21
Han skrattade och red på folk. s. 21
Farligt att svära på liemon. s. 21
Get har kommit bort i skogen. Hittas.
Bäres hem. Flyger i luften åter till skogen och skrattar. s. 22

J. F. G. H.

Acc: 2853

Gast

Öxabäck, Vg.

Gast rider på en karl. Denne går ut i vattnet. Gasten blev efter. Men karlen blev kallsvett. s. 22, 23

Gubbe skäller på gasten. Gasten kommer och slår till i dörren. s. 24

I. F. G. H.
Acc: 2853

Gast

Öxabäck. Vg.

Skomakare härmar gasten. Gasten slår omkull honom. s. 25

Gasten ser olika långa karlar: "Två långa och en kort; jag skall ta min lilla hackefil –" s. 25

Gasten tog gets gestalt. s. 26

Gasten satte sig på lasset. s. 26

J. F. G. H. Gast

Acc: 2855 Öxabäck. Vg.

Gasten sätter sig på lasset. s. 26
Gasten - det var mördade barn. s. 26

J. F. G. H.

Gastar

Acc: 2860

Tönnersjö, Hall.

Gastar tjuvåka; tung s. 23.
Om man lyfter på bitslet så pass,
att man kan se under nackremmen,
så flyr gasten s. 23.
Gast tar tömmarna s. 23-24

J. F. G. H.

Gast

Acc: 2866

Finnekumla, Vg.

Skomakare Foppar sin läda. Garten
skrattar: "Ha ha ha, Tummaringen!" s. 11

J. F. G. H.

Gastar.

Acc: 4868

Tvärred, Vg.

Fiskarna som retade garten. s. 3
Skomakaren tappade tummaringen., snapphandsken och klabedasen (hammaren). s. 3. 4.
Snäll, snäll mot regn. s. 4
Garthramning. Åskan dödade garten. s. 4

J. F. G. H.

Acc: 2876

Gestas

Vänersnäs, Vg.

Ropade om hjälp från sjön. Var nog
en förvandlad kvarl.

1.20

J. F. G. H.

Gast

Acc: 2886

Ödenäs, Vg.

Barn, som dräpts i lönden. blev gast.
Hänger sig på benen på folk. s. 14

J. F. G. H.

Acc: 2891

Gastar

Örby, Vg.

Man fick en örpil sedan man förargat gasten. s. 5

Gasten är någon sorts andtvären. s. 5

I. F. G. H.
Acc: 2916

Gastar

Ödeborg, Dl.

Gastrop på Viksjön mot väderskifte. s. 37.
Flicka dränkt av sin förtman, hon ropade alltid mot väderskifte. s. 39
Hennes lik hittades 40 år senare - det var ej "förfallet." s. 39

J. F. G. H.

Acc: 2920

Gast

Härna. Vg.

Garsten - skrattade åt den, som slant.
Kunde ej flyga men hröp i träden. s. 10
Garsten förvillade folk. s. 10

J. F. G. H.
Acc: 2922

Gast

Danniche. Vg.

Garsten kring Åsunden. Hänna honom ej. örfil. Skrattade åt dem det gick illa för. s. 12.

Kunde ej gå över sjön. s. 12

J. F. G. H.
Acc: 2924

Gast

Toarp. Vg.

Garsten vid Häljand. hängde sig på en gubbe. Det fingret av en annan gubbe. s. 18
Han sa": Anders Janson, kallt om fotera! s. 18

J. F. G. H.

Gast

Acc: 2925

Tollesjö, Vg.

Gasten uppehöll sig, där mördad barnunge var nedgrävd. s. 10

J. F. G. H.

Acc: 2927

Gastar

Öderbrg. M.

Gasten vållar drunkning - dras till sig människor. s. 43

Stenulven - gasten. Skramlade som torrt skinn; såg ut som två torra skinn. Hon dog blos. s. 44

Har endast funnits vid kusten. s. 45

Sjögastar ha ovanlig styrka. s. 45

J. F. G. H.

Acc: 7932

Gastar

Torp. H.

Garten var ett spöke-skrek- s. 34
Hade skinn till vingar. s. 34

J. F. G. H.

Gastar

Acc: 2949

Söndrum Hall.

"Henck gast" med två lysande ögon

s. 2

Gast, oppedaing, står som ett benrangel och snappar med käften efter flugor

s. 3.

J. F. G. H.
Acc: 2949

Gastar

Söndrum. Hall.

"Strandvräling" jagar en fiskare vid Eki-
tånga s. 9–10
Huvudlös gubbe s. 10.

J. F. G. H.

Acc: 4950

Gustav

Färgelanda, Dl.

Gustav äkta med. s. 48

J. F. G. H.

Acc: 2953

Gastar

Högsäter . Dr.

Gasten var själve "den lede": s. 2.
Han stannade hästar. s. 3
Det lät som om två logdörrar slogjts ihop. s. 4
Gasten skrattar och flaxar.
Pilt dansade med sexstyver - gasten kom. Visar
pojken kopparkittel full med pengar - pilten kos-
tar sin sexstyver i kitteln. Pojken fick skratten. s. 5

J. F. G. H.

Acc: 2954

Gastar

Torp. H.

"Gorten hade farit i henne" – hon blev gasthramad.

s. l.

I. F. G. H.
Acc: 2955

Gastar

Ödeborg, Dl.

Gasten var som ett torrt skinn i luften. Var troligen den onde själv. s. 9.
Han hejdade skjutsar. s. 10
Såg ut som egendomlig fågel eller som en människa – men var den onde. s. 10

J. F. G. H.
Acc: 2957

Gastar

Vårvik. Dl.

Gasten på lasset - svart gubbe .. s. 36.
Båda selstickorna ramlade ur - s. 36

J. F. G. H.

Acc: 2984

Gastar

Brunskog, Vl.

Gasten - en fågel, som man fick höra men aldrig se. Han stod i tjänst hos skogsrät. Skriker natteti d. En gubbe kastar till honom sin ena stövelsko - vilken sen ej återfinnes. s. 3.

Skogvaktare K. sköt gasten. s. 3

J. F. G. H.

Acc: 2989

Gastar

Törse. Dl.

Skriker innan någon skall druckna. s. 8
Skriker där någon drunknat. s. 8

J. F. G. H.

Acc: 2991

Gastar

Göteborg.

Sjögasten bidar dåligt väder. s. 4.
Gastar visade sig blott nattetid om-
bord på fartyg; bida stormen. s. 9

J. F. G. H.

Acc: 2995

Gastar

Lemm. Vg.

Gast pi den plats någon blivit mördad. s. 5
Gasthamad — bot. s. 5

J. F. G. H.

Gast

Acc: 3006

Åbekulla, Vg.

Su gick gast, ty det hade gjorts en
illgärning på den platsen. s. 18.

I. F. G. H.
Acc: 3012

Gastar

Ersha. Vg.

Gast - en som blivit mördad. Han flög. Bådar ovåder. s. 24.

J. F. G. H.

Gastar. V

Acc: 3018

Bro. Vl.

Varulven - en farlig fågel, gasten Vz. s. 12.

I. F. G. H.

Gastar

Acc: 3021

Knäred. Hl.

Gasten gav vägfarande örfilar. s. 14
Hängde sig på folk. s. 14

J. F. G. H.
Acc: 3025

Gastar

Gestad. dl.

En fågel, som hörde den onde tala. s. 45
Verkade som torra skinn, som slogos ihop. s. 46
Äkta med - man skall titta genom tönnelöparn. s. 47
Gasten som fågel hänger sig på vandrare. s. 48
Gubbe, som råcker över skogstopparna. s. 49
Gasten som lång karl- skrattar. s. 49

I. F. G. H.

Gastar

Acc: 3032

Ryda, Vg.

Gasten springer eller flyger före gubben och leder honom med lockrop hem i mörkret. Gubben betalar gasten för att han hvsagat honom hem.

s. 4.

I. F. G. H.

Gastar

Acc: 3040

Järnskog, Vl.

Onaturligt lång man synes spatsera på timmerflotte. Det blir strax storm. s. 7

J. F. G. H.

Acc: 3042

Gastar

Bolstad, Dl

Gasten i en viss skog, var "den stygge" själv.
Låt som en torra skinn slagits ihop. s. 7.

I. F. G. H.

Gastar

Acc: 3044

Grinstad, H.

Drusknad blev gast. s. 3.
Gasten fick hållas tills kroppen begravits. s. 3
Liten karl med stort huvud och väldiga
runda ögon åker med- s. 8

I. F. G. H.

Gast

Acc: 3049

Hajom. Vg.

Gast efter barn, som dödats, ropar:
"Mor, mor!"

Svara: "Jag skall skaffa rätt på dina ben,
så du blir begravd i vigd jord!"

Försiktas. Tills han funnit skelettet. s. 5.

J. F. G. H.

Acc: 3067

Gastar

Älvsered, Vg.

Se man måste krypa hela vägen. så
snart han försöker resa sig, tål han
en örfil.

s. 36.

I. F. G. H.

Gastar

Acc: 3068

St. Peder, Vg.

Gasten- druckknad människa
Gastskrik- dåligt väder. s. 4

J. F. G. H.

Gestar

Acc: 3068

Skepplanda, Vg.

Gast vid Liahags bäcken - en person hade
mördats där.

s. 40

J. F. G. H.
Acc: 3071

Gastar

Stenum, Vg.

Gast på vagnen – hoppar av mitt för Stenums hyrka. Det var lussenatten! r. 30.11

J. F. G. H.

Acc: 3091

Gastar

Svanskog, Vl.

Gasten - ande av död människa, som ej begravts i vigd jord. s. 46

Dog någon våldsamt, ropade gasten. s. 46

Spädbarn dränkt i Kyrkbäcken - ett barn hörés gasta där om tvällarna. Bäcken blev ock kallad Gåtarebäcken. s. 47

Gasten - farlig fågel - vållar sjukdom o. vilsegång. s. 48

I. F. G. H.

Gastar

Acc: 3093

Svanskog, Vl.

En man blev gasthrammad, då han högg en fur, i vilken en gubbe hängt sig. s. 20

J. F. G. H.

Gastar

Acc: 3098

Svanskog, Vl.

Gasten flög i luften – brähte som ett får.
Var hanske horsegöken. s. 34.35
Alla som omkom eller begick självmord
blev gastar så länge de skolat hva. s. 35

J. F. G. H.

Acc: 3100

Gastar.

Sillerud. Vl.

Små barnungar höras gnälla. Oter med skjutsen.

o. 3

J. F. G. H.
Acc: 3102

Gastar

Dalstorp. Vg.

Gasten kastade en karl i bäcken. s. 14.
Red på folk - släppte vid rinnande vatten. s. 14
Satte sig på lass. s. 14
Gav folk örfilar. s. 14

J. F. G. H.

Gastar

Acc: 3104

Ljungsarp. Vg.

Ägogastar. s. 22
Gast där någon blivit ihjälslagen. s. 23
Gasten skrämdes medelst skott. s. 23
Gast vid Nittorps bro. skrämde folk. s. 23.
Farligt att härma honom. Ex. s. 24
Kan ej gå över vatten. s. 24.25
Ej tala till gasten - "tocket skete". s. 25

J. F. G. H.

Gastar

Acc: 3106

Gällstad. Vg.

Naken barnunge vid Skinnarps gårdsgård-
satt i ett träd och skrattade - det var gasten. s. 13.
"Smått mutregn": s. 13
"Smått mutregn". s. 13,14
Satte sig på lasset. s. 15
Han skrattade åt mor- s. 16

J. F. G. H.

Gastar

Acc: 3116

Skällerud, Dl.

Gasten skrek mot ovåder. s. 29
Var en fågel, som flög öster-väster. s. 29
Liknade ett Torrt skinn - flög han
över en, blev man sjuk. s. 30.31
Stål skyddar mot gasten. s. 30

J. F. G. H.

Acc: 3119

Gastar

Göteborg. Vg.

På skeppet visar sig en liten varelse som snabbt växer till maunstorlek. På det stället hade en av skeppets besättningsmän drunknat under förra resan. s. 6.

I. F. G. H.

Gastar

Acc: 3122

Skällerud. Dl

Gasten flög över mannens huvud - liknade ett stort skinn - lät som buller av torrt halvskinn - Han ville suga blod. s. 10.

I. F. G. H.
Acc: 3125

Gastar

Skällerud, Dl.

Gasten i luften. liknar en stor hud.
Gasten över en. bäst att då kasta en kniv
över sitt huvud.

s. 49.

J. F. G. H.

Acc: 3130

Gastar

Kersha. Vg.

Självmördare begrov i mosse nära Lekedal. Där spökade. Det var gasten efter självspillingen.

s. 6.

J. F. G. H.

Acc: 3130

Gastar

Långhem. Sg.

Gasten - en elak gabbe, bor under broar.
Är ej ett spöke. Man skulle spotta 3
gånger under hästens lugg, innan man
hörde över bron. s. 13
Skrattar åt folk. s. 13

I. F. G. H.

Acc: 3133

Gastar

Älgå. Vl.

Gastin - en stor fågel som gödde lik, när han skrek. p. 29

J. F. G. H.

Gastar

Acc: 3138

Järnskog, Vc.

En som druntenat - fick han någon annan att druntna, blev han fri. s. 4.

Stenulven - farlig att härma honom. s. 4

I. F. G. H.

Gastar

Acc: 3145

Mangskog, Vl.

Gasten var en "skrömtfågel".
Hade vingar stora som katvskinn. s. 8.
Dåligt tecken om han visade sig. s. 8

J. F. G. H.

Gastar

Acc: 3148

Laska Vedum. Vg.

Gastar voro mördade småbarn. De skreko i sju år, om de ej tidigare tillade. s. 31

J. F. G. H.

Acc: 3153

Gastar

Öloremma, Vg.

Gasten drog sina lantmätarekedjor, där de mätt vrätt. s. 2

Förvillade folk, som gick känd väg.

Skrattade åt dem. s. 4, 3

Satte sig på bass - bästen blev utkinnad s. 4.

Gastkramade blevs en del. s. 2

I. F. G. H.
Acc: 3154

Gastar

Östervallskog, Vl.

Gast flyger över en människa. Hon blir vilsen eller sinnesrubbad. s. 19.

Har liksom fårsheim till vingar. s. 19

Man bör kasta en knid efter honom att skydda sig för sjukdom. s. 19

J. F. G. H.
Acc: 3163

Gastar

Fotskål, Vg.

Gasten - mördat och i löndom begravt barn.
Kallades hörunge. s. 34.
Karl lovade gasten snus. s. 34
Gast på lasset. s. 35
Gastonge - odöpt, mördat barn. s. 35
Gast på lasset. Bonden ränner kniven i gasten.
Hittar sen kniven i ett människoben. s. 36

J. F. G. H.

Acc: 3166

Gastar

Tostared, Vg.

En man, som ihjälsparkats av en häst,
hördes jämra sig vid Mossekulle. s. 22
Druckenmade jämra sig mot väderstrecken. s. 23
Mördat barn jämrar sig från luften. s. 23
Sådana, som hängt sig, ropade. s. 21

J. F. G. H.
Acc: 3166

Gastar

Tostared. Vg.

Gast jämrade sig vid kyrkogårdsmuren - då
en man går dit, hänskrattar gasten. s. 25
En som frusit ihjäl sade emot ovädu "hu, hu". s. 25
En som drunknat i Säversjö ropade emot
oväder. s. 25

I. F. G. H.

Gastar

Acc: 3168

Sätila, Vg.

Gast vid Bua berg - låt som när man
hös med träaxelkärra. Skrattade. Gav örfil. s. 21
Här hittades skelettet av ett barn. s. 21
Barnamordet blev aldrig uppenbarat - därfö
finns gast ännu, som kramar folk. s. 21

I. F. G. H.

Acc: 3177

Gastar

Jösse Ny. Vl.

Gasten - kattugglan kallas gasten. s. 44.

I. F. G. H.

Gastar

Acc: 3180

Gunnarskog, Vl.

Gast- mördat barn. Var barnets ande, skrek där mordet skett. s. 12.

I. F. G. H.

Gastar

Acc: 3183

Alingsås landsf. Vg.

Mördat barn - detsamma som mulonge. s. 11

J. F. G. H.

Gastar

Acc: 3187

Hedared. Vg.

Gastonge - mördat ok nedgrävt barn.

s. 31

I. F. G. H.

Gastar

Acc: 3188

Härryda, Vg.

Gast anpöl Andreas Kalle, som rådde sig på en åker. Då A. K. sedan emot, kastade gasten honom i Krokesjön. s. 12

I. F. G. H.
Acc: 3192

Gastar

Kinnared. Hl.

Gasten rider på gående, åker med på lass. s. 26.
Spotta genom bitslet.
Gastkramning - flygrönn friar en därifrån s. 27

J. F. G. H.

Gastar

Acc: 3195

Dannike, Vg.

Gasten på lasset. Körharten tittar genom hels-
let. Ser liksom en "komka" flyga upp från
hästryggen. Det var gasten. s. 15

I. F. G. H.
Acc: 3195

Gastar

Dannike, Vg.

Två fiska på Åsunden. Gasten ropar: "Smått, smått muteregn, Attorpa! hästa springa i täng"! Fiskarna hänna gasten. Gasten runt sjön o.s.v. 20,91

J. F. G. H.

Acc: 3197

Gastfar

Dannike, Vg.

Gasten som en väldig, svart man, vars hu-
vud var i jämnhöjd med skogstopparna. s. 4

J. F. G. H.

Acc: 3200

Gastar

Hällestad. Vg

Gesten skrattade vid Spånga hög. "Det är mull-
ungar, som blir gastar" s. 17
Var ett mördat barn. s. 18

I. F. G. H.

Gastar

Acc: 3207

Sårmskog, Vl.

Gasten – stor fågel. Skrek när någon drunknade. s. 47.

I. F. G. H.

Acc: 3228

Gastar

Dalstorp, Vg.

Gastar sprungo bredvid vagnen och tiggde tobak.

s. 4

I. F. G. H.

Gastar

Acc: 3234

Dalstorp, Vg

Gasten åkte med. Kastar man en penning till honom, släpper han. s. l.

I. F. G. H.
Acc: 3235

Gastar

Södra Säm. Vg.

"Smått, smått mutregn". "Stort, stort knölpåkaregn." (F. ö. säges, att "trollet" kom – i en mängd andra uppteckningar av samma innehåll talas blott om gasten.) s. 3.

I. F. G. H.

Gastar

Acc: 3236

Härna, Vg.

Gastunge - ett i löndom fött, dräpt och nedgrävt barn. Man blev gasthrammad. s. 3.

I. F. G. H.
Acc: 3245

Gastar

Ljungsarp, Vg.

Gasten - stor, hunde gå grensle över stora träd. Bra att bära eld på sig - medel mot gastkramning. s. Q

Man retar gasten, som ej kan komma över vatten annat än på en bro. s. Q.

I. F. G. H.

Gastar

Acc: 3250

Blidsberg, Vg

Gasten - mördat barn. s. 3.
Förvillade folk, skrällade redan. s. 3
Vrånga rock och mössa. s. 3.

I. F. G. H.

Acc: 3954

Gastar

Datum. Vg.

Bäst att ha pipa i munnen - så
blir man ej gastkrammad. s. 7

J. F. G. H.
Acc: 3255

Gastar

Datum, Vg.

Bli gastkrammad. s. 9
Gasten slog omhull ett hölass- skrattade. s. 9

J. F. G. H.

Gastor

Acc: 3257

Ambjörnarp. Vg.

Gasten vårnades vid Stjernebo tega. Åhte med på skjutsen. Kunde ge örfilar. s. 10.

J. F. G. H.

Gastar

Acc: 3258

Morsebo, Vg.

Gast gastkramar en ko. Skrattar. s. 5.

J. F. G. H.

Gastar

Acc: 3258

Seedrega, Vg.

En "konstig person", stor som en 13-årig pojke, som åka mest på tåget. Hoppar av då någon säger: "Vem är det som åker med dig?" skrattar. s. 25

J. F. G. H.

Acc: 3259

Gastar

Sjötofta, Sg.

Hundlös gubbe stor vid varpet. s. 6.

I. F. G. H.

Gastar

Acc: 3260

Tranemo, Vg.

Gast med väldigt långa ben i Bysta skog. s. 12.
Folk blevo gasthramade. o. 12.

I. F. G. H.
Acc: 3267

Gastar.

Hova, Vg.

Gast – de dödos andar – gastkrammad, dödsnyp. s. 2.

Gastens bruller skrämmer sovande fiskare – de ge sig ut på sjön och drunkna – s. 2. 3.

J. F. G. H.

Gastar

Acc: 3268

Hällstad. Vg.

Där ett mördat barn var nedgrävt, väsnades gastar i två år efterat.

s 5.

J. F. G. H.
Acc: 3269

Gastar

Brunn, Vg.

I Hulebötte lier skrattade gosten - lasset drog-dragaren med sig tillbake i liden.

s. l.

I. F. G. H.
Acc: 3269

Gastor

Södra Ving, Vg.

Skomakare härmar gasten. Denne river
isär hans redskap. "Du hitta' inte tabbedasen"!

s. 11.

J. F. G. H.

Acc: 3269

Gastar

Timmele, Vg.

Gasten förvillar sig. Ser ut som en stor fågel - har ben liknande långa snören.

s. 22.

J. F. G. H.
Acc: 3272

Gastar

By, Vl.

Skrek ett barn, hade gasten varit åt det;
det gastskrek. s. 21.
Skrikigt barn kallas gast el. gastonge. s. 21

J. F. G. H.

Gastar

Acc: 3273

Jerkilsäter, Vl.

Garten - hörde till sådana som druknat.
- skrek tills kroppen begravts i kyrkogården.
Att höra honom betyder, att olycka väntar.

s. H.

J. F. G. H.
Acc: 3288

Gastar

Undenäs, Vg.

Gasten - dödat spädbarn. Man blev gast-
kramad. Genom glödandt kol och Fader vår
baklänges drevs gasten ur kroppen. s. 4.

J. F. G. H.
Acc: 3290

Gastar

Gällstad, Vg.

Gasten: "Petter, Petter, snus, snus!" s. 16.
Gasten liknade två nöjor (klubbor) eller en nöja. Tar allt muset ur Petters dosa-skrattar. s. 16.

J. F. G. H.
Acc: 3295

Gastar

Ambjörnarp. Vg.

Gasten slog till nattvandrare över benen så att denne föll. Gasten gapskrattade. s. 6

J. F. G. Hs

Acc: 3295

Gastar

Långhem, Vg.

Gasten flabbskrattar åt att lyktgubben
skog omkull en gumma.

s. 14.

J. F. G. H.

Acc: 3295

Gastar

Mäntad, Vg.

Gasten visade sig som höna med höstack.
Hon spände på dragarna, förvillade folk,
gastkramade folk. Skrattade. s. 42

J. F. G. H.

Acc: 3296

Gastar

Tvärred, Vg.

Gasten ropar: " Ha ha, nu tappar du dina
byxor ! "

s. 13.

J. F. G. H.
Acc: 3304

Gastor

Källunga, Vg.

DÅLIE

Gasten var den dålie. Skrek mot väder-
skifte.

s. 11.

J. F. G. H.
Acc: 3306

Gastar

Molla, Vg.

Gast på en mosse ropar. Ett barn ned-
gravt dåt. Vållade sjukdom. s. 7.
Gasten slog till två män. De blevo båda
sinnessvaga. — s. 7

J. F. G. H.
Acc: 3308

Gastar

Mjeldrunga. Vg.

"Vasse, ta fot" – det var en räv utanför. s. 9.

J. F. G. H.
Acc: 3309

Gastar

Mjöbäck, Vg.

Gastahrammade - bäst att sätta käppen i elden, "ej föra några gastar med sej in i stugan". s. 14.

Röka sig mer svavel. s. 14.

"Gasten var det spöket de var räddast för - åkte med. Ahrattade. s. 14

J. F. G. H.
Acc: 3309

Gastar

Mjöbäck, Vg.

Två gastar dansade på vägen. Shrattade sedan. s. 15.

Gasten slog till en bonde så hättan (HUVUD-BONAD) for på sned- shrattade sedan. Någon hade hängt sig i det berget. s. 15. s. 15.

I. F. G. H.
Acc: 3309

Gastar

Mjöbäck, Vg.

Gasten var den mördade, som skulle låta förstå sej. s. 16.

Shrattade till i örat på morbror. s. 16.

Gasten på lasset. Stor, svart fågel flög upp från hästryggen. s. 16.

Gasten shrattade under vagnen. s. 17

J. F. G. H.
Acc: 3312

Gastar

St. Peder. Vg.

Gasten shrek mot ont väder - var vålnad efter drunknad. s. 5.

Ore ryttare drunknade - de hördes ropa. s. 6.

J. F. G. H.
Acc: 3313

Gastor

Mårdaklev, Vg.

Gasten satte sig på skrubbestolen. s. 4.
Gast ropade: "Råbäcken, rågöngen, jag öngrar." Var lantmätare. Gav gubbe en spark i bok. Skrattar. s. 4.

J. F. G. H.

Acc: 3314

Gastar

Ö. Frölunda. Vg.

Gasten - lantmätare. Red på polk.
skrattade.

s. 5.

J. F. G. H.
Acc: 3315

Gastar

Holsljunga. Vg.

Gast gåchar en pojhe, som letar efter en
ole - skrattar sedan. s. 10.
Mj säga något till gasten - han ger örfil. s. 10.
Bära tälgknid och sjunga psalmer ger
skydd mot gasten. s. 10, 11.

J. F. G. H.
Acc: 3217

Gastar

Hoored, Vg.

Gasten kastar sten pi fiskare, som retat honom. s. 38.

Gasten krossade dörren med en sten. s. 38.

Nåten blevo gastakenutna. s. 39

Gasten "Smått, gått piskerain." "Tjorkt, långt haslegråkarain." s. 40.

J. F. G. H.
Acc: 3317

Gastar

Horred, Vg.

Man kastar en fälleknir - återfinner den sittande i en benknota. s. 41.

Gasten blir vred på en man, som härmat honom; slår sönder dörren. s. 42.

I. F. G. H.

Gastar

Acc: 3322

Sasteby-Kattunga. Vg.

Mjölnaren tjänade gasten genom att låta kvarnen gå lossenatten. Denne skrattar. s. 10.

I. F. G. H.
Acc: 3332

Gastar

Ö. Ämtervik. Vl.

Gasten en ande - men visar sig som fågel. Är ett mördat barn. s. 54-55

Modern borde bekänna och föra barnliket till kyrkogården. s. 56.

Farligt att räka ut för gasten. Han var ute kl. 11 – 1 på natten. s. 56.

Gasten åstadskom blå fingeravtryck på ens kropp. s. 56

J. F. G. Hu
Acc: 3337

Gastar

Älgarås, Vg.

Döda, som ej fått vila i vigd jord. s. 38, 40

Gastungar = mördade småbarn. s. 38.

Gastkramning – dödsmyra. s. 38.

Gastung = skrikigt barn. s. 39

I. F. G. H.
Acc: 3342

Gastar

Bogen. Ve.

Gasten - ett stort lemyte i luften, vållar sjukdom. s. 49.

Gasten slår upprepade gånger till en man, som härmat honom. s. 50.

Höjar mot regn. s. 50.

Var svart fågel eller gengångare - s. 51. 52

Var mördat barn. Gasthramning. s. 51. 52

J. F. G. H.
Acc. 3347

Gastor

Gräsmark. Vl.

Gasten - mördat barn. s. 12.
Gast vid Drömmersbäcks kvarn. s. 12.
Ej härma gasten - då slår han ned på en. s. 13.

J. F. G. H.
Acc: 3352

Gastar

Lysvik, Vl.

Mördat barn - gast. s. 17, 19, 21
Gasten ville ta småbarn - s. 17, 20.
Norrmännen i Baggrava ute och väsnas nattetid s. 18.
Gasten som en fågel. s. 20, 21.
Gast där björn rivit ut fostret ur en kvinna. s. 22.

J. F. G. H.
Acc: 3359

Gastar

Ö. Ullerud. Vk.

Gasten - mördat barn. s. 52
Villade gastbarn. s. 52. 53,
Var en fågel s. 53.

J. F. Y. U.

Acc: 3363

Gastar.

Ransäter, Vg.

Låte som barnskrik. s. 17

Var en farlig fågel. s. 17.

J. F. G. H.
Acc: 3364

Gastar

Norra Ny. Vl.

Ett barn kved under stugan - "barnet svàvade som en gast." s. 19.

J. F. G. H.
Acc:

Gastar.

3371

Kvinna. Vg.

Gast-hängd man. Skrållar. s. 23. 45.
Förvillad av gasten. s. 23.
Gasten brummade. s. 24
Var en spöke. s. 24.
Gasthramning. s. 24. 31.
Gasten vid Stegelösen red på ett kast. s. 26
Mördad blev gast. s. 27

J. F. G. H.
Acc: 3376

Gastar

Fuxerna. Vg.

Kvinna, som begått självmord, hänger sig på en mans rygg – s. 5.

I. F. G. H.
Acc: 3377

Gastar

Åsbräcka, Vg.

Gastar mellan staverparen på en gårdsgård vid Lunds gata i Fors. s. 43.

J. F. G. H.

3380

Gaetar

Fjötofta, Vg.

Gaeten gav svärjande man en örfil och skrattade sedan. s. 14.

Gaeten i Bråtte liden och vid Bråtte bro. s. 12.

I. F. G. Hi
Acc: 3380

Gastar

Tranemo. Vg.

Farligt att resa en kolonila i gastens väg.

s. 29.

J. F. G. H.
Acc: 3387

Gastar

Mossebo. Vg.

Gasten som höšäck, som skytt stupar på – Gasten skrattar. s. 9.

Höšäckar rulla utför Sjögås backar. s. 27.

I. F. G. H.
Acc: 3387

Gastar

Skepplanda, Vg.

Stenar "från krigstiden" vid Grötås. Däri-
från höres gast skrika mot oväder.

s. 16.

J. F. G. H.

Gautar

Acc: 3389

Summens. VI.

Gautar - mördade barn. Flera ex. s. 52.53.

J. F. G. H.
Acc: 3704

Gastar

Marbäck, Vg.

Möte med gasten i gestalt av högvärt karl.
Gubbe kastas av en stor hand ner i ett kärr.
s. 6.

"Fint, fint muteregn." Gasten lösle upp
notens knutar. s. 7

Gast som hösäck på lasset. s. 9.

J. F. G. H.

Gastar

Acc: 3408 fol

Dalstorp. Vg.

Gasten bodde i ihålig ek. "Gastek". s. 1.
Mj härma - man blir gasthramad. s. 1.

J. F. G. H.

Acc: 3409 fol.

Gastar

Torslanda, B.

Gastar - drunknade själar, som gå igen.

s. 1.

J. F. G. H.

Acc: 3450

Gastar

Gårdhem. Vg.

"Dagstör" s. 42.

Gastar = självspillingar eller mördade småbarn. s. 43

J. F. G. H.
Acc: 3460

Gastar

Fors. Vg.

Mot oväder "hojar" den mördade vid Gena.

s. 4.

J. F. G. H.

Acc: 3463

Gaetar

Segerstad, Vl.

Gast - spöke efter en som omkommit i sjön. och ej blivit begraven. p. 44.

Gasten var en fågel, som skrek, om någon människa skulle gå åt på sjön. p. 45, 47

Gasten = kattugglan eller råven. p. 46

Misdåd barn = gast. p. 48

J. F. G. H.

Acc: 3767

Gaetar

Bokenäs, V.

Efter gaethramning kunde en kvinna bli havande och föda en gastunge. s. 17.

Gastar voro själamördare eller mördade människor s. 17

J. F. G. H.

Acc: 3471

Gastar

Fors. Vg.

Gast hörde mot väderskifte i Stompåna vid Hjuntorp, "för det har druckenat några där".

s. 9.

J. F. G. H.
Acc: 3478

Gastor

Ölme, Vl.

"Gaster" = alla som kom bort i förlid. s. 12.
En "fante" ~~okrek~~ UNGE varje år den natt han blivit mördad - s. 13.

J. F. G. H.

Acc: 3403

Gastar

Östmark. Vl.

Barnskrik vid en bäck - gast efter ett barn, som dränkts där. s. 4.

J. F. G. H.
Acc: 3484

Gastar

Ö. Fågelvik. Vk.

Gasten var "skrömt." Kom man intill honom, blev man "kallblå". Det växte dödköll i ens kropp. Guds ord skyddar. s. 17.

J. F. G. H.
Acc: 3490

Gastor

Amnehärad, Vg.

Gast åker med på vagnen - faller av som en hösäcke. Gapskratt s. 19.

J. F. G. H.
Acc: 3498

Gastar

Tranemo, Vg.

Gast förföljer bonde – s. 6.
Två gastar slåss – den segrande gasten kom till bonden all sade: "Såg du, hur jag haffa' till honom?" s. 6

J. F. G. H.
Acc: 3498

Gastar

Örsås, Vg.

Gubbe blir ofta krammad i Hulebäcks lider. En brud har döll där. Hennes gast krammade – s. 10.

J. F. G. H.
Acc: 3499

Gastor

Sunnemo. Vl.

Mördat barn-gast. Gubbe känner hans klor i sina lemmar – s. 10.

J. F. G. H.
Acc: 3507

Gastar

Böne, Vg.

Myling, gastunge – uppkomna genom viss otuktssynd. s. 10

Åhte med på lass.. sticka hål i selen! s. 10

Blev lång som trädets topp. s. 10

J. F. G. H.

Acc: 3573

Gastar

Bredsätter, 1/9.

Dödade barn begravda i Gastabacken — s. 4.

Gastakransar — s. 4.

J. F. G. H.

Acc: 3515

Gastar

Stafsinge. Hl.

Huvudlös man frågar: "Gå denna vägen till Reffle?" - Ha hösäck på vagnen. s. 10.

Bli gastakramad av de döda eller gastarna. s. 14.

J. F. G. H.
Acc: 3516

Gastar

HALLAND JUL 1933
VINBERG
Halland.

UTFÖRLIG.
En "oppedaing". NÄR EN DÖD EJ HANNE ILLBOND FÖRE SOLNED s. 15.
Strandvrålingar = drunknades andar.
Hänga sig på vandraren, som måste bära
dem till kyrkogården. Hoppade själv in-. s. 16.

J. F. G. H.
Acc: 3518

Gastar

Amnehärad. Vg.

En karl, som blev lika hög som träden intill vägen. s. 17.

Huvudlös man. s. 17.

Samma dag jordad gumma hänger sig på klockarens rygg. s. 17, 18

J. F. G. H.
Acc: 3521

Gastar

Friel. Vg.

Lars rodde en gast över till Rågö. Gast på Rågö ropar: 'Kom inte hit med honom!" s. 16.

J. F. G. H.
Acc: 3523

Gastar

Annehärad, Vg.

Gast vällar gastkramning eller frossa. s. 13. 14. 18.
Något ville dra den gående av vägen-gasten. s. 15, 16.
Gast kallas dagståndare. s. 17. 19
Gast åker på lass. s. 18.

J. F. G. H.

Acc: 3525

Gastar

Fröskog, Dr.

Kallugglan kallades "gast" för att den
skrek om nätterna.

s. 14.

J. F. G. H.

Acc: 3526

Gastar

Eskilsäter. Vl.

Gast förföljer en skeppare — var en drunk-
nad, som inte hade någon ro — s. 34.

J. F. G. H.

Acc: 8537

Gastar

Kvärd. Kl.

Gastar vid gras ute i markerna. s. 9.
Gast klädd som gammaldags herigare - sam-
tal mellan skomakare och dame. s. 9. 10.
Gasten var ett mördat barn - s. 10.

J. F. G. H.
Acc: 3540

Gastar

Ysby, Hl.

Nattravn – en som ej fick ro i sin grav.
Det var en som blivit begraven i ett kärr.

s. 1.

Nattravnen blev småningom myling – s. 1.

J. F. G. H.

Acc: 3546

Gastar

Tostared. Vg.

Gasten i Högarås gör gubbes säck tung;
ger gubben en örfil. Gubben räddar sig över
en bäck.

s. 1-3.

J. F. G. H.

Acc: 3549

Gastar

Kväred. Hl.

Skjutsen hejdar. Under sin arm ser körkarlen en gast. Mannen var alltsedan sjuk. s. 5.

J. F. G. H.
Acc: 3556

Gastar

Stafsinge. Hl.

Gastar bodde i bastan.
De flögo i luften nattetid - liknade fiskar med vingar.
Man blev gastahrammad.
Ulden drösade kring gastarna. s. 9.

J. F. G. H.

Acc: 3557

Gastar

Seglora, Vg.

Barnskrik. Gasten flyger upp och skrattar. s. 5.
Gast bodde i ihålig ek. "En teort och en
lång o. s. v." s. 6. 7.
Gasten var ett mördat spädbarn. s. 7

J. F. G. H.

Acc: 3563

Gastar

Mulseryd Sm.

Jösse i Mulseryd hade svurit till sig marker, som inte var hans. Fick gå i 100 år och ropa ut hur rågången skulle gå. - s. 25. 26

Gasten förvillar folk. s. 25

Gasten hoade i örat på en man. s. 26

Gasten vill ha tobak. s. 27.

Gasten = "den laje" s. 27.

J. F. G. H.

Acc: 3563

Gastar

Mulseryd. Sm.

Gasten visar sig som en karl, vilken väcker
lika otrolig längd. Gumma, som ser honom,
blir sjuk. Rökas med ravel. — s. 28.

Skjälfusen man ropade om hvällarna:
'Schoa! Schoa-boa! Kom å hjälp mej! Här
å jag!' s. 34

J. F. G. H.

Acc: 3565

Gastar

Bottnaryd. Sm.

Gast - en mördad. Efter sju år vänder liket på sig och blir gast. s. 4

Gast skrek vid vägen. Där hade någon blivit mördad - s. 5.

I. F. G. H.
Acc: 3567

Gastar

N. Unnaryd. Sm.

Gasten hvar, förvillar folk som letar efter en kviga – s. 4.
Spöke efter Pelle i Remma hvade och skrattade. s. 4.
Gasten slog till i taket, då en man hörmat hon om. s. 5.
Gasten och Odens jakt är samma sak. s. 5

J. F. G. H

Acc: 3569

Gastar

Öreryd, Sm.

Gast så lång att han räckte upp till
trådtopparna. Gjorde sig liten - kröp in
i en kolarvsbod.

e. 3.

J. F. G. H.

Acc: 3570

Gastar

Ullasjö, Vg.

Gast visar sig lik en människa. s. 22.
Gasten skrattar, då gumma faller omkull. s. 22.

J. F. G. H.

Acc: 3570

Gastar

Ullasjö, Vg.

Gasten slog till i drängstugans vägg, då en dräng härmat honom. s. 70.

Gasten som lammunge, blev allt tyngre – s. 40.

Gast vakar över en skatt - Dräng lurar honom. s. 41 o. 40.

Gasten – en man som flyttat skillnader. "Jag ångrar mej." s. 41

J. F. G. H.

Acc: 3574

Gastar

Redslared, Vg.

Gasten f. d. lantmätare - hans hedja
raslade - s. 14

Gasten liknade en stor lammunge. s. 14

Skrattar. Är en skepnad av den onde. s. 15

Äkta med. s. 15

J. F. G. H.
Acc: 3576

Gastor

Nittorp. Vg.

Gasten sätt vid en stubbe; gastkrammar en man. s. 11.
Gasten förvillar en gumma – s. 11.
Humdlös karl vid Tjärknellen – dåtigheter där. s. 11.
Gasten gav örfilar – ex. s. 11
Gasten förföljer en man, som förargat honom. s. 12.

I. F. G. H.
Acc: 3577

Gastar

Sjötofta, Vg.

Moa gast ropar: "Ifrån Kleva led och Moa slätt där går strängen rätt. Jag ångrar." s. 7.
Skrattade då ålen slet sig. s. 7.
Gasten slog till en karl, som svor över honom. s. 8.

J. F. G. H.
Acc: 3579

Gastar

Kareby, B.

Se mördad men på kyrkogården begraven man skrek mot oväder - s. 8.

Gast - en kvinna, som förfruset - s. 8, 9.

Bita 3 gånger över en lemm - slippa att bli kramnad. s. 9.

J. F. G. H.

Acc: 3584

Gastar

Algatstorp. Vg.

Gastar voro gengångare. Hade gjort något ont.
Farligt att möta.

s. 19.

J. F. G. H.
Acc: 3588

Gastar

Kullings skövde, Vg

Hundlösa gubbar vid Galgaledet ge örfilar.
De hade avrättats där. s. 44.
Döda som red på hästar s. 44.

J. F. G. H.
Acc: 3601

Gastar

Idala, Hl.

Nu gast – stor karl – hängde sig på en mans rygg. Säger: "Hade du gått lite längre, skulle jag nog ha pösat rygg." s. 2.

J. F. G. H.

Acc: 3602

Gastar

Rolfstorp, Hl.

Nyfödd spädkalv på rågen. Bonden kastar undan den tre gånger. Det skrattar från skogen.

s. 10.

J. F. G. H.
Acc: 3606

Gastar

Stamnared. Hl.

Då körsvennen kastade sin kniv, flabbade det.

s. 27.

J. F. G. 31

Acc: 3611

Gastar

Glava, Vr.

Gastar = mördade . s. 24.

Gengångare- döda i allmänhet. s. 24.

J. F. G. H.
Acc: 3618

Gastar

Holmedal. Vl.

Gasten skrek. Man fick ej se honom. Någon dog i gården, när man fick höra honom. s. 31.

J. F. G. H.

Gastar

Acc: 3622

V. Fågelvik. Vk.

Bergmen kallades gast. Vållar sjukdom. s. 9. 10. 11.
Var en fågel, som hörde den Onde Fin. s. 10.
Bådar drunkning. s. 10.
Gasten - kalluggelekamen eller haren. s. 10.
Var en sorts spöke. s. 11.

I. F. G. H.
Acc: 3627

Gastar

Nyskoga. Vl.

Mördat barn – gast. Kasta kniv över den! s. 44.45,46.
Hindrar hästen komma fram. Se genom betslet! s. 45.
Vållar sjukdom. s. 45,
"Digerbergsgasten m. fl. s. 46.

I. F. G. H
Acc: 3638
HÄRMAT.

Gastar

Örby. Vg.

skäckte man efter gasten, hängde han sig på en. s. 41.

Gasten slog till i väggen sedan gubbarna på stället skäckt efter honom. Noten blev "förvasater." s. 41.

Gasten var en mördad. s. 41.

J. F. G. H

Acc: 3619

Gastar

Öxnevalla, Vg.

Gast gol i Kobjers kulle. Det var någon, som stupat. Ej kristligt begraven. s. 40.

Var en gammal vålnad. Släckte lyktan för en gumma. Skrattade sedan. s. 41.

Gasten - en fågel som slog örfilar - s. 41.

Gasten - en mördad. Mordet ej uppdagat. s. 42.

Gasten var mycket lång. s. 42.

I. F. G. H
Acc: 3639

Gastar

Öxnevalla, Vg.

Gasten satte sig på bördan. s. 42.
Gast i Vinters trädgårdar- kom man igenom
ledet med staken bildande kors mot stolparna.
så var man räddad. s. 42.
Kapten Bökman och gasten tyngde bördan: de
kläder efter kaptenen, som en gumma fått. s. 43.
Gasten vill göra två karlar <u>lika långa</u>. s. 43.

I. F. G. H
Acc: 3639

Gastar

Öxnevalla, Vg.

Två fiskare reta gasten. Gasten: "Smått, smått pôteregn." Svar: "Stort, stort rönnepåkaregn:" Gasten slog senare sönder skunkabänken. s. 44.
Gasten – en mördad. s. 44.

J. F. G. H.
Acc: 3643

Gastar

s. Ny, Vl.

Gasten - en död. Befordrar en vandrare mycket hastigt till hyrkeplanket. s. 9.

J. F. G. H.

Acc: 3453

Gastar

Öreby, Vg.

Gasten hade vingar. skrattar. Vill locka folk
ner i sjön — s. 12.

Retad slår han. slår till i väggen. s. 12, 13

J. F. G. H.

Acc: 3654

Gastar

Östorps, Vg.

Skjuten karl blev gast. Vållar sjukdom. s. 31.

Slog omkull en pojke, som kärnat honom. s. 31.

Gasten slår i dörren, sedan två fiskare, som kärnat honom, räddat sig in i stugan. Löser upp varenda maska i vaden. s. 32.

Gastar voro <u>själsmördare</u>.

J. F. G. H.
Acc: 3654

Gastar

Istorp. Vg.

Gasten hängde sig på en man; satt kvar, tills mannen släppte en "fis": s. 33.

Gasten vill göra två män lika långa. s. 33.

Två gastar slåss. En man hör, hur benknotorna skramla. "Såg du hur jag smet' en."? s. 34.

J. F. G. H.

Acc: 3656

Gastar

Molla. Vg.

Gasten - mördat barn. Tjöf Tills det blev upp-
dagat. s. 10.

Gastkrammad. s. 10

J. F. G. H.

Acc: 3661

Gautar

Nora Ny. Vl.

Mördat barn-gast. s. 52.

Man skulle be, att det fick vila saligt. s. 54

J. F. G. H.

Acc: 3664

Gartar

Vittaus. Vl.

Gartar - odöpta barn. Kunde höras skrika på kyrkogården.

s. 24.

J. F. G. H.

Acc: 3666

Gastar

Norra Ny. Vl.

Gasten - barn som mördats och kastats i en fjärn. s. 19.

Gasten liknar grå kratt. s. 19.

Gast vid sätern snyftade och gråt. s. 19. 40.

J. F. G. H.

Acc: 3677

Gaetan

Högerud. Vl.

Ovanligt väsen då gasten var framme. Det
bådade olycka.

s. 26.

J. F. G. H.

Acc: 3683

Gastar

Gustav Adolf. Vl.

Gast - mördat eller utsatt barn. kr. s. 33. 34.

J. F. G. H.

Acc: 3685

Gastar

Tydje. dl.

Gasten, en "vålnad från de döda". man kunde bli "gastkramen." s. 39.

Skrek mot oväder. s. 39

Var ett mördat barn. s. 40, 42.

Skrek då på sjön, skulle någon drunkna. s. 40.

Var ett spöke-skrek där någon drunknat. s. 41.

J. F. G. H.

Acc: 3691

Gastar

Skåne.

Strandvaskaren sökte göra två män lika långa. "In stacket och en lång o. s. v." s. 10.

I. F. G. H.
Acc: 3699

Gastar

Gällstad. Vg.

Odöpta barn - gastar. s. 39.
Två nahna barn slogos på en gårdsgård - s. 39.
Gastar skrika där barnamord skett. s. 39.